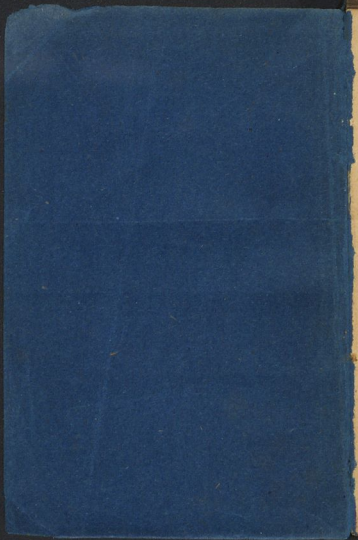

31833, II, B, 9,

II
31833
176
g.

KRUH ANGELSKI.

I.
Molitevne bukvice
za mladino.

II.
Pripravljavne bukvice
na prvo sv. obhajilo.

Po slovenski priravnal

P. Hrisogon M. [ajon]

Z dovoljenjem visokočastitega ljubljanskega
kneževskega.

V Ljubljani, 1882.

Založil in prodaja M. GERBER.

030054536

Predgovor.

Kruh angelski dajo naj te bukvice otroku. Tak kruh pa je pač tudi molitev in keršanski nauk; toda najboljši kruh nebeški je presveto rešnje Telo. Zatorej je v teh bukvicah oddelek za pripravo na prvo sveto obhajilo. Gotovo je koristno, če ima otrok od desetega leta naprej molitevne bukvice v rokah, ki ga primerno, razumno napeljujejo in pripravljajo na prejemanje svetega obhajila. Prvo sveto obhajilo je pač najvažniše in najodločniše dejanje cele mladosti; od prvega tega preimenitnega opravila visi pogostoma

tudi dobra ali huda prihodnost, dobri ali hudi konec življenja. Duhovni, starši, učitelji naj se torej trudijo, da ljube otroke ohranijo v sveti nedolžnosti, ter naj jih vedno spominjajo, da veliki dan prvega svetega obhajila se bliža zmeraj bolj, in da so otroci dolžni, serca svoja očiščevati in posvečevati, da bodo v svojem času prav vredno in spodbudno in blaženo in koristno mogli prejeti kruh angelski pri mizi Gospodovi.

Pesnice so skoro vse Radoslavke.

Pervi del.

Molitevne bukvice za mladino.

I. Juterna molitev.

M imenu svojega križanega Gospoda Jezusa Kristusa vstanem, ter rečem s srcem in ustmi:

Hvaljen bodi Jezus Kristus
Na vse večne čase. Amen.
(Odpustek 100 dni.)

Varuj me, o Jezus, vsega hudega na duši in na telesu. Daj mi vsega, kar me bo poterjevalo v dobrem, in peljalo k večnemu življenju.

Se k tebi, ljubi Bog, zbudim,
Poduči me, da teb' živim;
Naj misli moje, vse željé
In djanja v tvojo čast bilé.

Kedar se oblačiš.

Ljubem' Bogu čast množiti,
 Z vsakim delom ga slaviti,
 Vse življenje, dan in noč,
 Daj, o Jezus, mi pomoč.
 Verjem, upam, ljubim te,
 Ljubi Bog, nad stvari vse.

Kedar se umivaš.

Naj voda tvoje mi strani,
 O Jezus, serce očisti,
 Da lepo čisto bo vsikdar:
 Gospod, ne zverzi me nikdar.

(Te molitvice se nauči iz glave, pa navadi se, da jih boš molil vsaki dan. Nato moli doma ali pa v cerkvi še tole juterno molitev:)

V imenu Boga † Očeta in † Sina in † svetega Duha. Amen.

(Odpustek 100 dni, kedarkoli se z blagoslovljeno vodo pokropiš, pokrižaš in te besede izgovoriš):

Presveta Trojica, Bog Oče, Sin in sveti Duh! Le tebi tro-

jedinemu Bogu se imam zahvaliti, da sem preteklo noč srečno preživel. Zatorej kličem prav spoštljivo in hvaležno: Svet, svet, svet si, o Gospod, Bog vojnih trum! Zemlja je polna tvoje slave. Čast bodi Očetu, čast bodi Sinu, čast bodi svetemu Duhu.

(Vsaki dan 100 dni odpustka, ob mesecu popolni odpustek.)

Darovanje.

(Odpustek.)

Večni Oče! Darujemo ti kri, terpljenje in smert Jezusa Kristusa, bolečine prečiste Device Marije in svetega Jožefa v zadostenje za naše grehe, v tolažbo ubogim dušam v vicah, za potrebe svete katoliške cerkve in za spreobrnjenje grešnikov. Amen.

Molitev k Mariji.

Češena kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost, in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvoje-ga telesa; o milostiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Daj mi te hvaliti, o preblažena Devica.

O. Daj mi moč proti sovražnikom tvojim.

V. Češen bodi Bog v svojih svetnikih.

O. Na vekomaj. Amen.

(Odpustka vsaki dan 300 dni.)

Molitev k sv. angelu varhu.

Angel Božji mili
 Varuj v vsaki sili;
 Meni od Boga odbran,
 Razsvetluj me noč in dan.

(Vsakrat 100 dni odpustka.)

Presvete imeni Jezus in Marija pobožno izgovarjajoč, podajam se na svoja opravila, in terdno sklepam, da pri vseh zopernostih čez dan se bom zmeraj vdajal v voljo Božjo, in zato rečem že naprej: „Zgodi se, hvaljena bodi, čez vse bodi slavljena najpravičniši, najviši, in najljubeznjivši volja Božja v vseh rečeh.“
 Amen. (Odpustka 100 dni.)

Želim se vdeležiti vseh svetih maš, ki se bodo danes darovale,

vseh odpustkov, ki jih morem zadobiti, vseh dobrih del, ki se bodo opravljale danes po vsem svetu.

O Gospod, ohrani in pomnoži v meni vero, upanje, ljubezen!

O Gospod, ne dopusti, da bi padel v velik greh!

O Jezus, daj, da te ljubim zmeraj bolj! Amen.

II. Večerna molitev.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in † svetega Duha. Amen.

Počeseenje.

G moj Bog, v tvoji presveti pričujočnosti se veržem na kolena, in te molim v najglobočji ponižnosti. Verujem v tebe,

ker si večna resnica. Upam v tebe, ker si neskončno usmiljenje. Ljubim te, ker si največi dobrota.

(Vsakrat 7 let odpustka; vsaki mesec popolni odpustek.)

Zahvala.

Zahvalujem se ti iz serca po Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, da si me danes varoval tako milostivo. Hvala ti bodi za mnoge telesne in dušne dobre, ki si mi jih danes in vse moje življenje delil. Zmeraj ti bom zanje hvaležen. Zatorej želim vso nehvaležnost, ki sem je kriv proti tebi, preklicati in po moči poravnati.

Klicanje svetega Duha.

Pridi, sveti Duh, razsvetli mojo pamet, da grehe, ki sem

jih danes storil, prav spoznam; gani moje serce, da jih pri-serčno obžalujem, in da se resnično poboljšam.

Izpraševanje vesti.

Kako sem se danes obnašal, ko sem se napravljajal? — pri juterni molitvi? — pri sveti maši? — pri delu? — pri učenji? — pri jedi? — v družini? — ko sem bil sam? — Ali sem grešil v mislih? — v besedah? — v djanjih? — z opuščanjem dobrih del? —

Kesanje in sklep.

O moj Bog, vse svoje grehe obžalujem iz globočine serca, ker sem bil nevreden tvoje milosti, in ker sem zaslužil pravično kazen v tem in onem

življenji; največ pa obžalujem svoje grehe zato, ker sem tebe, največi in najpopolniji dobroto, razžalil.

Studim in čertim vse svoje grehe, in terdno sklenem, tebe, svojega preljubega Boga, nič več ne razžaliti, in pa vsake priložnosti v greh skerbno se varovati.

Blagoslovna molitev.

(Z odpustkom.)

Večni Oče, darujemo ti drago kri Jezusovo, ki jo je s toliko ljubeznijo in s tolikimi bolečinami prelival iz svojih svetih ran. Po njenem zasluženji in moči te prosimo Božje tvoje veličanstvo, podeli nam svoj sveti blagoslov, da bomo ovarovani naših sovražnikov in vsega hu-

dega. Blagoslov † vsegamo-
gočnega Boga Očeta in † Sina
in † svetega Duha pridi nad
nas, ter ostani zmeraj pri nas.
Amen.

Priporočanje v Marijino varstvo.

Pod tvojo pomoč pribežimo,
o sveta Božja porodnica! ne
zaverzi naših prošenj v naših
potrebah, temuč reši nas vselej
vseh nevarnost, o častitljiva in
blažena Devica.

V. Daj mi, te hvaliti, o sveta
Devica.

O. Daj mi moč proti sovraž-
nikom tvojim.

V. Češen bodi Bog v svojih
svetnikih.

O. Na vekomaj. Amen.

(300 dni odpustka.)

(Naslednjih kratkih molitev se nauči iz ust, da jih boš mogel opraviti celó v temi.)

Še preden se podam v pokoj,
 Iz serca zdiham: O Bog moj!
 Za vse dobrote hvali tvoje
 Te, Oče! vroče serce moje.

O križani Jezus, prosim te,
 Pred hudem vsem obvari me,
 V presvete rane me zakleni,
 Če v njih počivam, blagor meni.

Obvar' nocoj mi ljube star'se,
 Sorodnike moje in tovar'se;
 Vse žalostne, vse terpijoče,
 Ti priporočam, ljubi Oče!

Naj v tvojem varstvu počivati
 Smem, o Marija, mila mati!
 O angel Božji, varuh moj,
 O čuj nad mano ti nocoj.

Naj, Jezus, tvoja kri predraga
 Iz vic dušicam vsem pomaga,
 Jih reši groznih bolečin,
 Zveličaj vse, o Božji Sin.

Jezus, Marija in Jožef, vam darujem svoje serce in svojo dušo.

Jezus, Marija in Jožef, stojte mi na strani v mojem smertnem boji.

Jezus, Marija in Jožef, z vami naj se loči v miru moja duša.

III. Mašne molitve.

Perva sveta maša.

Priprava.

Projedinj Bog, v tvojem imenu in k tvoji večji časti bom zdaj pobožno pri daritvi svete maše. O Gospod, dodeli mi potrebno pobožnost in zbranost, da bom deležen sadu te presvete daritve. Amen.

Pristop.

Spoznavam pred tabo, o moj Bog, pred Marijo, preblaženo in prečisto materjo tvojega edinorojenega Sina, pred vsemi svetniki in vso cerkevjo, da sem velikrat in hudo grešil z mislimi, besedami, djanji, opušanjem dobrega: moj greh, moj greh, moj preveliki greh. Zatorej prosim preblaženo Devico ino vse ljube svetnike njihove priprošnje. Usliši, o Gospod, milostivo njihovo in mojo molitev, in dodeli mi odpušenje vseh mojih grehov. Amen.

Slava.

Čast in hvala in češenje ti bodi, vsegamogočni večni Bog, ki si nam poslal svojega edino-

rojenega Sina, da bi nas grehov rešil in s tabo spravil.

Čast in hvala in češenje ti bodi, Gospod Jezus Kristus, ki si prišel zgubljenih iskat in zveličat. Ki sediš na desnici svojega Očeta, bodi pred njim naš srednik in priprošnik.

Tebi, o presveta Trojica, Oče, Sin in sveti Duh, bodi čast in slava, češenje in hvala na vse vekomaj. Amen.

Molitve.

Neskončni, vsegamogočni Bog, usliši milostivo molitve svoje svete cerkve, ki jih opravlja mašnik, služabnik tvojih svetih skrivnost, za nas in za vesoljno človeštvo. Dodeli nam vsega, česar v tem življenji potrebu-

jemo za dušo in telo, da potem dosežemo večno življenje. Amen.

List.

O Gospod, sveto postavo svojo vtisni globoko v moje serce, da je nikdar ne pozabim, in poterdi me s svojo milostjo, da bom rad in vesel po nji se ravnal. Amen.

Evangelij.

Božji Zveličar nebeški, stoj mi na strani, da se tvojega svetega evangelija nikoli ne sramujem, temuč ga vselej neustrašeno pričam, ter v besedi in djanji spoznavam. Amen.

Vera.

Verujem v Boga Očeta, vsegamogočnega stvarnika itd.

Darovanje.

O presveti Oče nebeški, vsegamogočni večni Bog, sprejmi ta sveti dar, ki ti ga darujemo po mašnikovih rokah; sprejmi ga za naše neštevilne grehe, prestopke, vnemarnosti in pregreške; sprejmi ga za nas, ki smo tukaj zbrani, za vse verne kristjane, žive in mertve, da bo nam in njim v prid in pa vsemu svetu v blagor. Amen.

Predglasje.

Spodobno in pravično je, da tebe, večni Bog, presveti Oče, vsegamogočni stvarnik nebes in zemlje, brez prenehanja častimo, po Kristusu Jezusu, Gospodu našem. Po njem slavé vsi sveti angeli Božje tvoje veličanstvo.

Dopusti nam, da po njem tudi mi kličemo z nebeškimi duhovi: Svet, svet, svet je Gospod, Bog vojnih trum. Nebo in zemlja sta polna njegove slave. Češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem!

Tihe molitve.

Premili Bog, poglej vender z očmi neskončnega usmiljenja svojega na to presveto daritev, ter usliši molitve, ki jih opravljam pred tvojim veličanstvom. Ohranuj, uslišuj, poveljуй svojo sveto katoliško cerkev. Blagoslovi našega najvišega pastirja, papeža . . . , vse škofe in mašnike, vse vladarje in oblastnike keršanske. Usmili se vseh grešnikov, naših odločenih bratov, krivovercev in nevernikov,

žalostnih, ubogih, bolnih in umirajočih. Bodi milostiv mojim ljubim staršem, bratom in sestram, sorodnikom, prijatlom in dobrotnikom, ino vsem, za ktere sem dolžan moliti. Dodeli jim po svoji veliki dobrotljivosti, česar te prosijo, če je njim v korist in tebi v čast. Amen.

Povzdigovanje.

Bodi slavljen in češen in moljen, o Zveličar moj in moj Odrešenik, Jezus Kristus. Molim te v največi ponižnosti ko svojega Gospoda in Boga. Jezus, milostiv mi bodi. Jezus, usmiljen mi bodi. Jezus, odpusti mi vse moje grehe.

Molim te, o prava živa kri, ki si tekla iz ran mojega Zveličarja, ter te prosim, očisti me

vseh mojih grehov, ozdravi in poterdi mojo dušo v večno življenje. Amen.

Po povzdigovanji.

Nebeški Oče, zdaj dopadljivo poglej na svojega Božjega Sina; iz ljubezni do njega nam bodi milostiv, in daj nam svoj blagoslov. Blagoslovi tudi vse duše v vicah, zlasti . . . Hladi jim bolečine, in pripelji jih skoraj v blaženi kraj večne luči in večnega pokoja. Amen.

Oče naš,

kteri si v nebesih, i. t. d.

Jagnje Božje,

ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas. Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se

nas. Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, dodeli nam mir, mir Božji, sveti mir nebeški, ki ga svet ne more dati.

Obhajilo.

Ljubi moj Jezus, rad bi te bil zdaj z mašnikom prejel v svetem zakramentu, ko bi le vreden bil te milosti. Ker sem pa zavoljo svojih grehov te sreče nevreden, te priserčno prosim, pridi saj duhovno v moje serce. S tem presvetim zakramentom mi pomnoži vero, mi poterdi upanje, mi vžgi ljubezen, da le po tebi hrepenim, da le tebi živim. Amen.

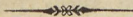
Sklep.

Naj ti dopade, o presveta Trojica, dolžna služba moje pod-

ložnosti; odpusti mi vse pregreške, ki sem jih v nji storil; in dodeli, da bo daritev, ki sem jo z mašnikom opravljaj pred očmi tvojega veličanstva, tebi prijetna, meni pa ino vsem, za ktere sem jo daroval, po tvojem usmiljenji v zveličanje in spravo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslov.

Blagoslovi nas vsegamogočni Bog † Oče, † Sin in † sveti Duh; varuj nas vsega zlega telesnega in dušnega, ter nas pripelji po tem časnem v večno življenje. Amen.

Druga sveta maša.

Dobri namen.

Ssegamogočni Bog, nebeški Oče, tukaj v tem svetem hramu padem na svoj obraz, in v prahu zemlje molim tvoje neskončno veličanstvo. Na altarji se bode opravljaj nekervavi dar tvojega Sina v spravo naših grehov. O Jezus, Sin živega Boga, daruj se zame svojemu nebeškemu Očetu, kakor si se mu daroval na križu, zakaj ti si naš priprošnik pri svojem Očetu. O sveti Duh, ogrej moje merzlo serce z ognjem svoje svete ljubezni, da bom pri spominu terpljenja in smerti Jezusove deležen tudi

sadu neskončnega njegovega zasluženja.

Bival bom pri daritvi najviši vrednosti, pri sveti daritvi, ki gre tvojemu božanstvu, in ki ti je dopadljiva. Pri daritvi bom, da popravim krivice, ki jih je moj Zveličar terpel iz ljubezni do mene, ko se je bil v smert podal; pri daritvi bom v povračilo za veliko ljubezen, ki ga je nagnila, da je svoje meso in svojo kri ljudem zapustil v jed; pri daritvi hočem biti v spravo za nečasti, ki so se godile sveti maši in pre-svetemu zakramentu. Pri daritvi svete maše hočem biti, da zadobim odpuščanje svojih grehov, stanovitnost v dobrem, in dokončno milost; za višega

pastirja, da bi v svoji duhovski službi od cerkve mu izročeno čedo srečno pasel; za duhovsko in deželsko gosposko in za vladarje; za blagor katoliške cerkve in srečo naše slovenske domovine; za vse prijatle in sovražnike svoje; za vse svoje sorodnike; za meščane in kmetovavce, da bi Bog blagoslovil obertnijo in poljedelstvo; za vse stanove, pravične in grešne, in za vse duše v vicah. Usmiljeni Bog in Oče, naj se ti dopada ta moj dobri namen, in usliši molitev in prošnje svojih otrok, po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s tabo v edinosti s svetim Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod, usmili se nas.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo serce,
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.
 Ta dar presvete maše,
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zбриše grehe naše,
 Naj varje nas nadlog.

Slava.

Bogu bod' čast in hvala,
 Na zemlji mir ljudem,
 Je milost Božja dala
 Rešenje vsem stvarem!
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet,
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ti sam, o Bog, si svet.

Molitev.

Poslušaj, o nebeški Oče, molitev svoje svete cerkve, ki ponižno prosi tvoje Božje veli-

čanstvo v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa, ki se nate obrača v stiskah svojih ljubih otrok za pomoč in podporo. Ne obračaj od nas svojega očetovskega obličja, temuč poglej nas z milostivimi očmi, da ti bomo rešeni vsega zlega dopadljivo živeli, srečno sklenili, ter prišli v tvoje kraljestvo in tvoje veličastvo, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pred evangelijem.

Bog sam nam oznanuje
 Življenja srečno pot,
 Temoto razsvetljuje
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči,
 Po njem se vsi ravnajmo,
 Da vsak sveto živi.

Molitev.

O vsegamogočni Bog, očisti naša serca in naše ustnice, kakor si jih očistil preroku Izaiju z žarečim ogljem, da se bomo dali podučiti Božji besedi, tvoje sveto ime očitno oznanjali, in da bomo v tvoji časti, v vsem dobrem, v katoliški veri do konca stano-
vitni ostali. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Vera.

Jaz verjem, Bog nebeški!
Da ti si stvarnik moj;
Odrešil rod človeški,
Je Sin edini tvoj.
Svet' Duh pri nas prebiva,
Nam učenik poslan;
Pomoč njegovo uživa,
Na zemlji vsak kristjan.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni,
 Za nas prečisti dar,
 Ki grešniki nesrečni
 Ga damo na altar
 Za svoje hudobije
 In celega sveta,
 Da nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.

Predglasje.

Molitev.

K tebi, o Bog, povzdigujemo
 svoja serca, ter hvalo dajemo
 tvojemu Božjemu veličanstvu.
 Vredno in pravično je, spodobno
 in koristno, da te vselej in
 povsod, o presveti Oče, vsega-
 mogočni večni Bog, hvalimo po
 Kristusu, Gospodu našem, po
 katerem Jezusu veličanstvo tvoje
 časte angeli, se tresejo moči,
 te nebo in zemlja in nebeški

serafi slave in poveljučujejo. Prosimo te, dopusti, naj tudi naši glasovi sklenejo se s petjem zveličanih duhov, da bomo v globoki spoštljivosti klicali in spoznavali:

Svet, svet, svet je Gospod, Bog vojnih trum. Nebo in zemlja sta polna slave in veličastva Božjega! Hosana v višavi, češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Hosana v višavi!

Svet.

Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse;
 Ves svet, ves rod človeški
 Ti hvalo, čast daje,
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češen in povikšan,
 Tvoj Sin, ki vse narode
 Odrešit je poslan.

Povzdigovanje svete hostije.

O Gospod, ti si Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si sam pričujoč s kervjo in z mesom. Molim te v najglobočji spoštljivosti in ponižnosti, tebe, moje zavetje, moje upanje, mojo ljubezen! Ti si moj Bog in moje vse! Tebi darujem svoje serce. Tvoja ljubezen naj dela v mojem sercu v pobožno in sveto življenje. Amen.

Povzdigovanje keliha.

O prava živa kri Jezusa Kristusa, molim te z vsemi angeli in svetniki. Tekla si v moje rešenje, v mojo spravo, v moje zveličanje. Operi torej množino mojih grehov, očisti in poterdi mojo dušo v večno življenje. Cena tvoje presvete kervi pridi

nad mé, toda ne v pogubljenje,
ampak v večno zveličanje. Amen.

Po povzdigovanji.

Naš duh, o Bog, ti poje:
Bod' češen, Oče ti!
Kraljestvo pridi tvoje,
Naj se, kar češ, zgodi.
Daj nam, naš kruh, jed zdravo,
Odpusti nam dolge,
Ne vpelji nas v skušnjava,
Odženi hudo vse.

Molitev.

Po koristnih zapovedih opominjani, in po Božjem nauku podučeni, upamo si govoriti:
Oče naš, itd.

Jagnje Božje.

Moj Jezus, tebe užiti,
Iz serca hrepenim,
Pa smem li k tebi priti,
Ker tolikrat grešim?

Očisti dušo mojo,
 Slabosti njene veš,
 Mi skaži milost svojo,
 Da v moje serce greš.

Obhajilo.

O Jezus! k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi
 Ljubezni tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 Da tebi jaz živim,
 Z menoj se terdno skleni,
 Da te več ne zgubim.

Molitev.

O predobrotljivi, preljubi
 Jezus, usmili se svojega ljudstva
 in vseh stanov celega keršan-
 stva! Bodi naš srednik pri
 svojem Očetu, kakor si res
 spravni dar za naše grehe! Od-
 verni od nas zaslužene kazni,
 vse nesreče in nevarnosti, ki bi

utegnile pretiti naši slovenski domovini. Blagoslovi svetovavstvo vladarjem, da bode vsikdar na občni prid! Dodeli nam milost, da bomo vedno živeli po svojem poklicu in po dolžnostih svojega stanu, da bo naša čednost drugim dobri zgled, da bomo bližnjega zavoljo tebe vsikdar ljubili, in da ti bomo s čisto vestjo do konca zvesto služili. Amen.

Gospod! razsvetli nad nami svoje lice; obvaruj in obrani nas vsega hudega, in daj nam svoj blagoslov: Oče, Sin in sveti Duh. Amen.

Sklep.

Svet dar smo dokončali,
Odpeli čast Bogu,
Očetu darovali
Njegovega Sinu.

Mertvim in živim sprava
 Naj pri Očetu bo,
 Nam bodi pa zastava,
 Da pridemo v nebo.

Molitev.

Nebeški Oče, milostivo sprejmi to sveto službo, ki sem jo opravljal, bivajoč pri daritvi svete maše. Svojo molitev sklepam z zasluženjem Jezusa Kristusa, z njegovo molitevjo, in z njegovimi besedami, ki jih je s tabo govoril v moje zveličanje: vse, karkoli je zame storil Jezus Kristus, ti darujem v tvojo večji čast in slavo. Blagoslovi me v mojem djanji in nehanji, v mojih delih in opravilih. Amen.

IV. Popoldanske pobožnosti.

I. Večernice.

Vvod.

Moj Bog, pomagaj mi prav moliti!

Pomagaj mi tvoje sveto ime hvaliti in častiti!

Čast bodi Očetu, in Sinu, in svetemu Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in na vekomaj. Amen.

Psalmi za otroke.

1. psalm: Hvala Božja.

„Spevajte Gospodu, in slavite njegovo ime! zakaj, dober je Gospod, in vekomaj terpi njegova milost.“ (P. 99.)

Pojte otroci, prepevajte ljubemu Bogu, ki je v nebesih.

Neskončno velika je ljubezen njegova; tako dober je, tako prijazen do nas.

Kakor daleč se razteza modrina nebeška, tako daleč sega Očeta nebeškega milost.

Vse, kar je, časti njegovo velikost, in vsa njegova dela ga slové.

Časte ga prijazne zvezdice na nebu, in veličajno prelepa narava.

In tudi z ustnic njegovih otrok se glasi poveličevanje in pobožno petje.

Kdo te more, o Bog, vredno častiti, tebe, ki ti v ljubezni in velikosti nihče ni enak?

Ali tebe hvaliti nam je slast,

in tebe poveličevati nam je radost.

Zakaj ti ne zavračaš daru, ki ti ga prinaša ponižna pobožnost.

Vsem si blizo, ki te prosijo, ki ti otročja serca posvečujejo.

Le tebi edinemu hočemo zaupati, in tvoji zvesti otroci biti vekomaj.

Očetovska tvoja ljubezen nas objemaj, in priserčno te bomo slayili in ljubili.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in na vekomaj. Amen.

2. psalm: Otročja pokoršina.

„Otroci, staršem svojim bodite v vsem pokorni; zakaj Gospodu je to prijetno.“ (Kol. 3, 20.)

Tebi, o Bog, spodobi se veličastvo in visokost, in vse ti je podložno.

Pravična in sveta je tvoja volja; pokleknite, otroci, molite.

Kamorkoli pogleda človeško oko, povsod je red in dobrota, modrost ino moč.

Beseda tvoja zapove, in tiho poslušaj stvarstvo tvojo zapoved.

Versta angelov in zveličanih, ki obdajajo tvoj prestol v svetlobi.

Veseli si pobožne dolžnosti, da more pokoršino izkazovati tvoji zapovedi.

Da bi pač vsi tvoji otroci hodili v nedolžnosti po tvojih potih!

Da bi li pač pokorni bili v ljubezni in zvestobi, in ponižno izpolnovali tvojo zapoved.

Zakaj ti, o Bog, si ljubezen,
ter želiš le srečo svojim otrokom.

Pokoršina ti je sladki dar;
kakoršna pelje proti nebesam.

Usliši naše pobožne prošnje,
daj nam pokorno serce!

Bodimo pokorni Bogu in star-
šem, dokler smo mladi.

Čast bodi Očetu in Sinu in
svetemu Duhu, kakor je bila v
začetku, zdaj in na vekomaj.
Amen.

3. psalm: Jezus najlepši
zgled otrokom.

Kako lepi so mladosti dnevi,
teko tako srečno in veselo!

Ljubezen zvestih staršev, nas
vodi skozi življenje.

In ljubezen matere pa očeta
nas blagruje vsaki dan.

Zatorej spoštujmo svoje starše, kakor nas uči ljubi Jezus.

Tudi Jezus, podoba naša, je ljubil svoje starše priserčno, ter jim bil podložen.

Doma, sredi učenikov, v tempeljnu in povsod —

Je beseda Božja veselila ga, in pokoršina mu je bila radost.

Pobožen, priden, ljubeznjiv je bil, Bogu in vsem dobrim ljudem ljub in drag.

Dajmo tudi mi hoditi po ljubelega Ješčeka lepih potih.

Če bomo pobožni in dobri otroci, počival bo tudi nad nami njegov blagoslov.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu, kakor je bila od začetka, zdaj in na vekomaj. Amen.

Berilo iz svetega pisma.

Otroci, bodite pokorni svojim staršem; zakaj to je prav. Spoštuj očeta in mater! tako se glasi ona velika zapoved, ki ima obljubo: da ti bo dobro, in da boš dolgo živel na zemlji. (Efežanom. 6, 1 — 4.)

Bogu bodi hvala za ta sveti nauk!

Hvalospev

na čast otroku Jezusu.

Kak' daješ mi lepe 'zglede
Božje s slušanjem besede
V tempeljnu, o Ješček moj!
Daj, da tud' jaz rad jo čujem,
Berem, išem, premišljujem
V večno časni prid si svoj!

Ješček, dete zmir' pobožni,
Staršem v vseh rečeh podložni,
Za postavo Božjo vžgan;

Svojemu Očet' služiti,
 Staršem rad pokoren biti,
 Daj mi Ješček ves moj dan.

Hodil svitlo pot modrosti,
 V Božji milosti, radosti,
 Vir na zemlji bil ljudem;
 Naj otrok tvoj vedno bolji
 Ves po tvoji sveti volji
 Kdaj v veselje večno grem.

Hvalnica Matere Božje.

Moja duša povelečuje Gospoda,
 in moj duh se veseli v Bogu,
 mojem Zveličarji.

Ker se je ozerl na nizkost
 svoje dekle; odslej me bodo
 blagrovali vsi rodovi.

Zakaj velike reči je storil
 meni on, ki je mogočen, in
 sveto njegovo ime.

Usmiljen je od roda do roda
 onim, ki se ga bojé.

On dela moč s svojo roko,
ter raztresa, ki so napuhnjeni
v svojem sercu.

Mogočne pehá s prestolov,
in povikšuje ponižne.

Lačne nasituje z dobri; bo-
gate pa prazne odpuša.

Poteguje se za Izraela, svo-
jega hlapca, spominjaje se u-
smiljenja svojega.

Kakor je govoril našim oče-
tom, Abrahamu in njegovim na-
slednikom vekomaj.

Čast bodi Očetu in Sinu in
svetemu Duhu, kakor je bila
od začetka, zdaj in na vekomaj.
Amen.

Darovanje.

Milostivo sprejmi, o nebeški
Oče, hvalo mojih ust, ki ti jo
je dajala detečja ljubezen mo-

jega serca. Darujem ti svojo to hvalo v edinosti z ono neskončno hvalo, ki ti jo je tvoj edinorojeni Sin dajal vselej in povsod na zemlji. Dodeli, da me bo njegov Božji zgled zmiraj spodbujal, da bom zmiraj bolj rasel v čednosti in milosti pred tabo in pred ljudmi, da bom po tem časnem življenji mogel doseči večno življenje. Amen.

2. Rožni venec.

Namen.

Preblažena Devica Marija. V edinosti z ono ljubeznijo, s katero te je pozdravil veliki angel Gabriel, in s katero so te kdaj počesevale pobožne duše, hočem zdaj ta rožni venec moliti kar

najbolj pobožno, in te s temi počeševanji nebeškimi pozdravljati. Iz serca želim, da bi ti s to molitevjo ponovil vse radosti, ki si jih kdaj nad njo imela, in da bi ti okoli deviške glave splel venec iz toliko rajskih rožic, kolikor bom odmolil češenamarij. Sprejmi torej, o ljuba moja Mati Marija, moj pobožni namen z maternim srcem, ter mi zadobi milost, da bom to svojo molitev opravil pobožno in pazljivo.

Rožni venec.

Verujem v Boga Očeta itd.
 Čast bodi Očetu itd. Oče naš, trikrat Češena Marija, kterim se za besedo „Jezus“ pristavi:

za 1. Ki nam pomnôži vero ;
 za 2. Ki nam poterdi upanje ;
 za 3. Ki nam užgi ljubezen.
 Čast bodi Oče naš

Skrivnosti veselega dela.

1. Ki si ga Devica od svetega Duha spočela.
2. Ki si ga Devica v obiskovanji Elizabete nosila.
3. Ki si ga Devica rodila.
4. Ki si ga Devica v tempeljnu darovala.
5. Ki si ga Devica v tempeljnu našla.

Skrivnosti žalostnega dela.

1. Ki je za nas kervavi pot potil.
2. Ki je za nas bičan bil.
3. Ki je za nas s ternjem kronan bil.

4. Ki je za nas težak križ nosil.

5. Ki je za nas križan bil.

Skrivnosti častitega dela.

1. Ki je od smerti vstal.

2. Ki je v nebesa šel.

3. Ki je sv. Duha poslal.

4. Ki te je v nebesa vzel.

5. Ki te je v nebesih kronal.

Molitev po rožnem vencu.

Dobrotljivi Jezus, rožni venec, ki smo ga zdaj molili na čast tvoji (veseli, žalostni, častiti) Materi, polagam v tvoje pre-sveto Božje serce, ter te pro-sim, da ga popravi in poboljšaj, da me nji priporoči, da bo v življenju in v smerti moja mi-lostiva mati in mogočna pri-prošnjica. Amen.

V. Razne molitve.

1. Molitev k Bogu Očetu.

Ljubi Oče v nebesih, ti očetoovski ljubiš vse ljudi, in skerbiš preljubeznjivo za nas, svoje stvari. Kako srečen sem, da te imenovati smem svojega Očeta, in da sem tvoj otrok. Ker si me vstvaril, in ker si me v svetem kerstu sprejel za svojega otroka, boš gotovo tudi vselej zame skerbel, če bom le tudi jaz vreden in dober. Pomagaj mi najprej, da lepo in dobro in pobožno in tebi prijetno živim. Tvoj, nebeški Oče, hočem biti; zmeraj bom tvoj dobri otrok. Potem smem upati, da boš tudi ti moj dobri, moj najboljši oče, in da me boš k

sebi v nebesa vzel. Za to te prosim po tvojem ljubem Sinu, našem Gospodu in Zveličarju, Jezusu Kristusu. Amen.

2. Molitev k detetu Jezusu.

O Jezus, presladko dete, doma v Nazaretu si bil svojim staršem pokoren, si živel prav lepo in sveto, ubog si bil, pa delal si, da si bil truden, ter si rasteš v modrosti in v starosti in v milosti, in ko si imel dvanajst let, si tako pobožno poslušal učnike v jeruzalemskem templju, da so vsi nad tabo se zgledovali, in tvoji starši so te našli v službi božji: zatorej se usmili tudi nas, ter nam daj milost, da bomo posnemali tvoj sveti zgled. Blagoslovi nas,

kakor si nekdej blagoslovil otroke, da bomo radi zahajali k tebi, da ti bomo na zemlji zmeraj bolj podobni, in po tem življenji k tebi prišli v večno veselje. Amen.

O mili Ješček, prosim te,
 V pobožnosti mi užgi serce;
 Če to ne more se zgoditi,
 Mi daj pa raji k tebi priti,
 Med angelčke v sveti raj,
 Da čast ti pojem vekomaj.

3. Molitev k sv. Duhu.

Ljubi Bog, sveti Duh, ki si binkoštni praznik aposteljne napolnil z Božjo svetlobo in s čudovito močjo: pomagaj tudi meni, da bom sveti nauk Jezusov prav razumeval, pa tudi zvesto po njem živel.

O sveti Duh, ti sladki gost,
 Lastnik vseh milost in krepost,
 O pridi in razsvetli me,
 Da vedno bolj jaz ljubim te;
 Besedo Božjo da spoznam,
 Življenje vse po nji ravnam.

O sveti Duh, jaz prosim te,
 O pridi, blagoslovi me,
 Pokorno stori mi serce,
 Dviguj ga k sebi nad zvezde,
 Modrost, nedolžnost in svetost
 Daruj mi, o presladki gost.

4. Posvečenje Sercu Jezusovemu.

O preljubeznjivo Serce Jezusovo, da ti pokažem, kolikanj sem ti hvaležen, in da poravnam svojo mnogotero nezvestobo; podarujem ti svoje serce, ter sklenem s tvojo milostjo, da te ne bom nikdar več razžalil. Amen.

(100 dni odpustka vsaki dan; po enem mesecu popolni odpustek pod

navadnimi pogoji. Treba pa je to molitev opraviti pred podobo presvetega Jezusovega Serca.)

5. Molitev za umirajoče.

O predobrotljivi Jezus, ljubivec duš, prosim in rotim te pri smertnih bolečinah tvojega presvetega Serca, in pri bolečinah tvoje neomadežne matere: operi v svoji kervi grešnice vsega sveta, ki so zdaj v zadnjih pojemljajih, in ki bodo danes umerli. O Serce, ki si borilo se s smertnimi britkostmi, usmili se umirajočih. Amen.

(Vsakrat 100 dni odpustka; vsaki mesec popolni odpustek.)

Ljubljeno bodi povsodi
Jezusa presveto Serce!

O sladko Serce Jezusa, daj,
Da vedno bolj ljubim te, vekomaj.

O Serce, ti zame ljubezni žariš,
 O prosim, da moje za se vplameniš.
 Se v serce tvoje, Marija, izročujem.
 Da v sinovih ranah, o mati, mirujem.

6. Hvala presvetim imenam.

(Odpustkovna molitev.)

Bog bodi češen.

Češeno bodi njegovo sveto ime!

Češen bodi Jezus Kristus,
 pravi Bog in pravi človek!

Češeno bodi ime Jezusovo!

Češen bodi Jezus v presvetem
 rešnjem Telesu!

Češena bodi preslavna in
 presveta Mati Božja Marija!

Češeno bodi njeno sveto in
 brezmadežno spočetje!

Češeno bodi Marijno ime,
 device in matere!

Češen bodi Bog v svojih an-
 gelih in svetnikih. Amen.

7. Češenje presvetega rešnjega Telesa.

Hvaljeno, češeno vselej naj bo
Rešnje in presveto božje Telo.

(Vsakrat 100 dni odp., mesečno
popolni odpustek.)

Moj Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, kako velika je pač tvoja ljubezen! Ni ti bilo dosti, da si včlovečil se, in da si za nas na križu umerl. Ti si postavil tudi skrivnost presvetega rešnjega Telesa, da bi vedno bil med nami. Terdno verujem, da si v tem svetem zakramentu pričujoč. V največi ponižnosti te molim ko svojega Boga in Gospoda. Amen.

8. Posvečenje prebl. Devici Mariji.

1. Častim te iz vsega serca,
o presveta Devica, nad vse

anđele in svetnike nebeške, ko
hčer večnega Očeta. Darujem
ti in posvečujem ti svojo dušo
z vsemi njenimi zmožnostmi. —
Oče naš, češena.

2. Častim te iz vsega serca,
o presveta Devica, nad vse
anđele in svetnike nebeške, ko
mater edinorojenega Sina. Da-
rujem ti in posvečujem ti svoje
telo z vsemi njegovimi čutili.
Očenaš, češena.

3. Častim te iz vsega serca,
o presveta Devica nad vse an-
đele in svetnike nebeške, ko
ljubo nevesto svetega Duha.
Darujem ti in posvečujem ti
svoje serce z vsemi njegovimi
občutljivi, ter te prosim, zadobi
mi od presvete Trojice vse po-
močke, da se zveličam. Očenaš,
češena.

(Opravi to molitev večkrat, da si nakloniš varstvo prečiste Device, da se čistega ohraniš. — Odpustka je vsakrat 100 dni; mesečno popolni odpustek.)

9. Molitev svetega Bernarda.

Spomni se, o presladka Devica! še nikdar se ni slišalo, da bi bila koga zapustila, ki je tvojega varstva prosil, tvojo pomoč klical, in v tvoje zavetje pribežal. Poln tega upanja k tebi pribežim, o devic Devica, kraljica angelov, in mati Gospoda našega Jezusa Kristusa! Nate se oziram, o morska zvezda. Jokaje in zdihovaje padam ubogi grešnik pred tvoje noge. Ne zavračaj moje prošnje, o Mati večne Besede in gospodovavka sveta, temuč nagni svoje uho,

in poslušaj moje ponižne prošnje
v tej solzni dolini, zdaj, zlasti
pa o smertni uri. O mila, o
dobrotljiva, o sladka Devica
Marija.

(Vsakrat 300 dni odp.; mesečno
popolni odpustek.)

10. Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog, Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili
se nas!

Bog, sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

Sveta Marija, za nas Boga prosi!

Sveta Mati Božja, *)
Sveta devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti Božje,
Mati prečista,
Mati brezmadežna,
Mati nedolžna,
Mati presveta,
Mati ljubeznjiva,
Mati prečudna,
Mati našega Stvarnika,
Mati našega Odrešenika,
Devica modra,
Devica častitljiva,
Devica hvale vredna,
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti Božje,

*) Za nas Boga prosi.

Začetek našega veselja, *)
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turen kralja Davida,
 Turen slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica mučenikov,

*) Za nas Boga prosi.

Kraljica spoznovavcev, *)
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega
 greha spočeta,

Jagnje Božje, ki grehe sveta
 odjemlješ, zanesi nam, o
 Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta
 odjemlješ, usliši nas, o Go-
 spod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta
 odjemlješ, usmili se nas, o
 Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

*) Za nas Boga prosi!

Pod tvojo pomoč pribežimo,
 o sveta Božja porodnica! ne
 zaverzi naših prošenj v naših
 potrebah, temuč reši nas vselej
 vseh nevarnost. O častitljiva
 in blažena Devica, naša gospa,
 naša srednica, naša besednica,
 naša pomočnica. S svojim Sinom
 nas spravi, svojemu Sinu nas pri-
 poroči, svojemu Sinu nas izroči.
 V. Prosi za nas, sveta Božja
 porodnica!

O. Da bomo vredni Kristuso-
 vih obljub.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod
 Bog, v naša serca vlij, da, ki smo
 po angelovem oznanjenji včlo-
 večenje Kristusa, tvojega Sina,
 spoznali, po njegovem terpljenji
 in križu častitljivo vstajenje do-

sežemo, po taistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molitev.

Naj nam, prosimo, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Vsakrat 300 dni odp. Popolni odpust. na praznik spočetja, očiševanja, oznanjenja, vnebovzetja, rojstva Marijinega, pa le onim, ki jih molijo vsaki dan.)

(Ako pa se molijo te litanije Matere Božje v cerkvi, pristavljajo se še naslednje molitve, ki se s poprejšnjimi takole verste):

11. K presvetemu rešnjemu Telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Ki ima vso sladkost v sebi.

Molimo. O Bog, kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

2. Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica,

naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije, vselej Device, sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

3. Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni

in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo. Vsegamogočni večni Bog, ki si dušo in telo častite Device, Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smerti rešeni.

4. Glejte, zvesti in modri hlapec, kterega je postavil Gospod nad svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!
O. Da bomo vredni Kristusovih obljub.

M o l i m o. Naj nam, prosimo, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno. Ki živiš in kraljuješ, od vekomaj do vekomaj. Amen.

5. Gospod, ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube Device, Marije, in vseh svojih svetnikov, nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in

naše pohištvo v vsi svetosti. Očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje: odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje. Daj nam zdravo vreme, in dobro letino; skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to duhovnijo z vsemi, kateri v nji prebivajo: kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža . . ., našega škofa . . ., našega cesarja . . ., in vso duhovsko in deželsko go-

sposko, in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš Češena
(Petkrat.)

12. Molitev k sv. Jožefu.

Sveti Jožef, preblaženi rednik Jezusa Kristusa, ki si nosil pre-sladko Božje dete Jezusa Kristusa v svojem naročji, ga živil in rešil zaléz grozovitega Heroda: reši tudi mene zaléz hudobnega duha, in prosi zame,

da bom umiral, kakor si ti, pod Jezusovo in Marijino pomočjo. Amen.

Ljubi Jožef, varih moj,
Zmeraj mi na strani stoj;
Daj, da ljubim te serčno,
K tebi pridem v nebó.

13. Molitev k sv. Alojziju.

O sveti Alojzij, ti si okinčan z angelskimi čednostmi! Sicer nisem vreden te častiti, vendar si upam, ti prav posebno priporočiti čistost svojega telesa in svoje duše. Po tvoji angeljski čistosti te prosim, priporočaj me Jezusu Kristusu, neomadežanemu Jagnjetu, in njegovi presveti Materi, devic Devici, da se obvarujem vsakega velikega greha. Ne dopusti, da bi kdaj padel v greh nečistosti; in kedar me

vidiš v grešni skušnjavi in nevarnosti, izženi iz mojega serca vse nečiste misli in nagnjenja, spominjaj me večnosti in pa Jezusa Kristusa, križanega. Pripravi moje serce, da bom globoko čutil strah Božji, ter vžgi v meni ogenj Božje ljubezni, da na zemlji posnemam tvoje čednosti, in tako zaslužim, da bom vreden priti v tvojo družbo in k Bogu v nebesih. Amen.

Oče naš Češena

(Vsaki dan 100 dni odpustka.)

14. Molitev k svojemu patronu.

O sveti . . . ! prosi zame, da posvečujočo milost, ki sem jo dobil pri svetem kerstu, zvesto varujem in ohranim, da prijateljstva Božjega ne zgubim, da

kakor ti pobožno in sveto živim, in da naposled pridem k tebi v prelepa nebesa. Amen.

Sveti kerstni pomočnik!

V življenji bodi mi vodnik,
Da v čednostih ti tu sledim,
In tam s teboj Boga slavim.

15. Pobožne prošnje.

a) K Mariji.

O Marija, brez madeža spočeta! prosi za nas, ki k tebi pribežimo!

Pri Jezusu zame govori, o Mati!
Da venec dosežem med rajskimi brati.

Tam v slavi vekoviti,
Na mé premilo zri,
Te serčno čem častiti
Do konca svojih dni.

Marija! Teb' zročim
Se, Tebi posvetim.

O Marija, sladka Mati!
 Polna milost, smiljenja,
 Daj sovrage vse zmag'vati
 Mi do zdiha zadnjega.

Marija, z Jezuškom nas bran',
 Nadlog in greha vsaki dan;
 Po smerti pelji v rajski kras,
 Tam z Jezuškom vse združi nas.

b) K svetemu Jožefu.

Sveti Jožef, sladkomili!
 Bodi močen varh mi v sili,
 Prijatelj moj; ko pride smert,
 Me pelji k Bogu v rajski vert.

c) Za svetega očeta papeža.

Dobri, Jezus, si pastir,
 Zveličar sveta,
 Blagoslovi, vodi zmir
 Svetega očeta.
 Bran' keršanstva ti glavo
 V boj', da ne omore,
 Da terpeč, toda voljno,
 Vse sovrage zmore.

d) Za duhovne pa učenike.

Za varhe duš in učenike
 Te, o Bog, prosim priserčno;
 Ohrani ljubljene vodnike,
 Ki kažejo nam v nebo:
 Usliši prošnjo mojo večni,
 Naj bodo vedno zdravi, srečni.

e) Za starše.

O Bog in Oče slušaj me!
 Za ljube starše prosim te;
 Plačuj jim trud, skerbi vsikdar
 Za mé, vseh hudih jih obvar'!
 Vse prošnje vsliši jim in želje,
 Naj delam vedno jim veselje.

f) Za uboge duše v vicah.

Naj, Jezus, tvoja draga kri
 Dobrotno dušam vic rosi;
 Odreši muk jih in britkost,
 Pokliči k sebi v raj sladkost.

VI. Spovedna pobožnost.

Klicanje sv. Duha.

Brez zasluženja si pri sv. kerstu dobil posvečujočo milost. Bog ti ne bo odpustil tako zlahkoma, če si sam kriv, da si po kerstu se pregrešil zoper njega. Bog zahteva od tebe, da voljo svojo zares spremeniš, da resnično pokoro storiš. Po takem se moraš resno izprašati, pobožno moliti, skesano se izpovedati, pa terdno skleniti, da Boga ne boš nikdar več razžalil. Da pa vredno prejmeš zakrament svete pokore, ti je treba zlasti pomoči svetega Duha; kajti on je naš posvečevavec. Zatorej moli pobožno:

O Bog, nisem vreden, da prédte stopim; zakaj veliko hudega sem storil. Resno pa bi rad svojo dušo očistil vseh

grehov, da bi ti bil spet prijeten. Poglej milostivo name, usmiljeni Oče nebeški, in pošlji svetega svojega Duha.

Pridi, sveti Duh, razsveti in poterdi me, da svoje grehe prav spoznam, jih iz serca obžalujem, se jih odkritoserčno izpovem, in se popolnoma poboljšam.

O Marija, mati usmiljenja, sveti angel varh, moj ljubi patron, in vsi svetniki Božji, prosite zame pri Bogu, in hitite mi pomagat.

Oče naš .. Češena .. Verujem ..

Ko si se bil s pobožno molitevjo pripravil, ter svojo dušo v pravi stan postavil, izprašuj svojo vest pred Bogom, vsegavednim. Sodi se oestro in brez samopridne ljubezni, ako

češ, da ti pravični Bog grehe in kazni odpusti. Pomisli, da brez dobrega izpraševanja vesti, se dobro tudi izpovedati ne moreš. V tem izpraševanju pa ne bodi ne prepo-veršen, pa tudi ne prenatančen.

Preglej pazljivo, kakor si se učil v keršanskem nauku, 10 zapoved Božjih, cerkvene zapovedi, 7 naglavnih in 9 tujih grehov, in pri vsakem velikem grehu si zapomni število in pa okolišine, ki greh zvekšujejo.

Že pri izpraševanju vesti obujaj kesanje. Ako najdeš, da si bil zanikern v molitvi, prosi Boga odpušanja, da si njega, najboljšega Očeta in največega dobrotnika, tolikrat pozabil. Ako si sveta imena po nepotrebem izgovarjal, pomisli, kako je Bogu to neprijetno, ter mu obljubi, da s klepetanjem in kletjem se ne-češ več pregrešiti. Ako si nespo-dobno obnašal se v cerkvi, pomudi se malo dalje pri tem, ter misli,

kako sveta je hiša Božja, in kako gerdo je, vpričo Boga lahkomišljeno berbljati in smejati se. Reci takole: „O moj Bog, žalil sem te celó na tem svetem kraji, iz serca mi je žal, in zanaprej bom v cerkvi prav pobožen, da bom drugim dajal dober zgled.“ Kedar se spomniš, da tvoji starši niso bili zadovoljni s tvojim vedenjem, in da si jih mnogokrat užalil, reci odkritoserčno Bogu: „Kako sem vender hudoben in nehvaležen otrok, kako sem jim bil nepokoren, kolikrat sem se jim odgovarjal.“ Od-slej bo drugači! Moji ljubi starši naj danes spoznajo, da sem bil pri izpovedi in da sem se popravil. Ravno tako skleni, da ne boš žalil ne bratov svojih ne sester ne drugih ljudi.

Po ravno tem načinu se izprašuj gledé šeste, sedme in osme zapovedi. Obžaluj greh za grehom. Potem pa obudi kesanje in obžalovanje nad vsemi grehi ob enem, in stori terdni sklep, resnično se poboljšati.

Kesanje in terdno sklépanje.

Moj Gospod in moj Bog!
 Iz vsega serca mi je žal,
 da sem tebe, največo in
 preljubeznjivo dobroto,
 tolikanj in tolikrat raz-
 žalil. Sovražim in studim
 vse svoje grehe, ker jih
 ti čertiš. Preusmiljeni
 Oče nebeški, odpusti mi
 vender vse moje grehe
 po neskončnem zaslu-
 ženji Jezusa Kristusa,
 tvojega Božjega Sina.

Terdno in resnično skle-
 nem, s tvojo milostjo svoje
 življenje poboljšati in
 pravo pokoro storiti. O
 Bog, poterdi me, da ta
 svoj sklep tudi zares, v
 djanji, izveršujem.

Da bo tvoje kesanje še večje in močnejše, glej v razpelo, to je v podobo križanega tvojega Zveličarja, ter misli na velike bolečine, ktere je terpel tvoj ljubi Jezus zavoľjo tebe. Ako utegneš, moli še te dve molitvi:

Prošnja za odpušanje pred križanim Zveličarjem.

O predobrotljivi in presladki Jezus! Glej, pred tabo padam na kolena, ter se skesano in poterto obtožujem svojih grehov, kterih je mnogo, in ki sem jih storil z mislimi, besedami, djanjem. Spoznavam, da jaz sem bil kriv tvojih bolečin in tvoje smerti. Velikrat sem bil nepobožen, razposajen, nepokoren, jezen; za to pa si terpel ti najbritkejše terpljenje, ter si bil pokoren do smerti na

križu. Zavoljo moje lizavosti si terpel pekočo žejo, in zavoljo mojih grehov proti sramežljivosti si bil kervavo bičan, in po vsem telesu ranjen in razmesarjen. Vsi moji grehi so mi iz serca žal, ker so tebi prizadeli toliko terpljenja, in tisočkrat te prosim odpušanja. Karkoli sem napčnega storil z očmi in ušesmi, z jezikom in z rokami, in s svojim srcem, vse to vtapljam v tvoje kervaveče rane. S svojo predrago kervjo me operi do čistega vseh mojih grehov. O Jezus, ki si bil za me križan, usmili se me! Stori s svojo milostjo, da se odslej ogibljem vsega hudega, in da po poti pravičnosti dospem v veselje večnega življenja. Amen.

Molitev za stanovitnost.

O ljubi moj Bog, pridi mi slabemu in kerhkemu človeku na pomoč s svojo milostjo. Brez tebe ne morem ničesar. Torej te ponižno prosim, razsvetli me, poterdi me, vodi me s svojo roko. Daj mi toliko milosti, da ti nikdar več nezvest ne bom, temuč da v dobrem stanoviten ostanem. To te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Molitev po izpovedi.

Kedar prideš od spovednice, moli najprej pokoro, ki ti je bila naložena; potem se Bogu zahvali za prejeto milost, obljubi na novo poboljšati se, in prosi Boga, naj ti k temu dodeli moči in milosti.

Kako dober, kako usmiljen si, o Bog! Grehe si mi odpustil, in dušo si mi olepšal z milostjo. Iz vsega serca se ti zahvalujem za veliko usmiljenje, ki si mi ga danes skazal. Vsi angeli in svetniki naj te hvalijo vekomaj.

Kako nehvaležen bi bil, ko bi tebe, svojega ljubega Očeta, vnovič žalil. Ne daj, o Bog, da bi se zgodila tolika nesreča! Vnovič terdno sklenem, greha se varovati, pa tudi vsega se ogibati, kar bi me v greh zapeljalo. Kakor pobožen, priden, ubogljiv otrok bom živel pred tvojimi očmi. Blagoslovi, Oče nebeški, ta moj sklep! Dodeli mi, da ničesar ne mislim, govorim ali storim, kar bi bilo tebi nedopadljivo. Podaj mi

svojo roko, in derži me, da ne padem. Vodi me po potu tvojih zapoved v večno veselje nebeško. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Molitve z odpustki.

Večni Oče, darujem ti predrago kri Jezusa Kristusa v zadostenje za svoje grehe in za potrebe svete cerkve.

(Vsakrat 100 dni.)

Večni Oče, darujemo ti kri, terpljenje in smert Jezusa Kristusa, bolečine preblažene Device Marije in svetega Jožefa v zbrisanje naših grehov, v tolažbo dušam v vicah, za po-

trebe naše svete matere, cerkve,
in za spreobrnjenje grešnikov.

(Vsakrat 100 dni.)

Svet, svet, svet si, o Gospod,
Bog vojnih trum! Zemlja je
polna tvoje slave! Čast bodi
Očetu, čast bodi Sinu, čast
svetemu Duhu.

(Vsaki dan 100 dni, mesečno popoln.)

Zgodi se, hvaljena bodi, in
vekomaj slavljena prepravična,
previšna in preljubeznjiva Bo-
žja volja v vsem.

(Vsaki dan 100 dni, vsako leto in
pa na smertno uro popolnoma odp.)

Ljubljeno bodi povsod pre-
sveto Serce Jezusovo!

(Vsakrat 100 dni.)

Presveto Serce Jezusovo, u-
smili se me!

(Vsakrat 100 dni.)

Moj Jezus, usmiljenje!

(Vsakrat 100 dni.)

Jezus, krotkega in ponižnega serca, stori moje serce podobno tvojemu! (Vsakrat 300 dni.)

Jezus, moj Bog, ljubim te čez vse! (Vsakrat 50 dni.)

O presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, ampak rešnik!

(Vsakrat 50 dni.)

O Marija, brezmadežno spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo! (Vsakrat 100 dni, mesečno popolni odpustek.)

O sveti Jožef, naš varh, varuj nas in sveto cerkev.

(Vsaki dan 50 dni.)

Hvaljen bodi Jezus Kristus!
— Vekomaj. Amen.

(Vsakrat 100 dni odpustka.)

Ako imaš čas, pa še dalje moli: N. pr. Posvečenje preblaženi Devici Mariji (str. 58), Molitev k sv. Jožefu (str. 72), Molitev k sv. Alojziju (str. 73), itd. Ko si pri kraji, pokropi se z blagoslovljeno vodo, pokrižaj se pobožno z znamenjem sv. križa, ter se podaj čedno domu, terdno sklenivši, lepše življenje začeti.

Kaj je odpustek.

Večkrat stoji v teh bukvicah, da se zadobe ti in ti odpustki, ako se pobožno opravijo dotične molitve. Da boš pa odpustek bolj poznal in več čislal, sledi tù kratek poduk o njem:

V svetem kerstu se nam odpusti ves greh in vsa kazen. Z vredno spovedjo se nam odpušajo sicer tudi grehi in večne kazni, največ pa ostajajo še časne kazni. Izmed takih

kazen je pokora, ki jo mašnik naloži, ki je pa navadno prav majhina.

V prvih časih keršanstva so bile pokore velike pa ojstre. Spokorniki so imeli tedne, mesece, leta nositi pokorsko halo, morali so ojstro postiti se, opravljati veliko molitev in dobrih del, med službo Božjo so morali ostajati na dvorišu spokornikov tako dolgo, dokler ni iztekel čas pokore, ali dokler jim cerkev pokore nekoliko ni okrajšala in spregledala, če so imeli posebno veliko kesanje in kazali goreče poboljšanje.

Beseda „štiridesetnica“ ali kvadragéna n. pr. pomeni 40 dni pokore, v katerem času so spokorniki morali opravljati

ojstra pokorila. Na prošnjo kakega mučenca ali pobožnega vernika, ali pa ker so spokorniki kazali posebno obžalovanje in poboljšanje, jim je cerkev ostali čas pokore ali ves odpustila, ali pa le nekaj, kar so imenovali indulgencija, to je, odpust, odpustnina, odpustek, odpušanje.

Če stoji torej pri kaki molitvi, da se zadobi 50, 100, 300 dni odpustka, ako se pobožno opravi, pomeni to, da se zadobi toliko odpušanja kazen, kakor bi ga bil dobil v stari cerkvi s pokoro 50, 100 ali 300 dni.

Odpustek potem takem ni odpušanje grehov — grehi se odpušajo v zakramentih svetega kersta in sv. pokore — odpu-

stek je le odpušanje časnih kazni, ktere bi imel človek terpeti ali tù na zemlji ali pa v vicah.

Pervi kristjani so imeli načelo: Raji na zemlji terpeti, kakor pa na onem svetu; zatorej so delali oestro pokoro, če so bili nesrečni, da so grešili. Zdaj je kristjanom velikrat še spoved preveč, in store morda le toliko, kolikor je neobhodno potreba, da se rešijo grehov in večnih kazni, sicer pa veliko premalo store, da bi pravico Božjo popolnoma spravili. Zatorej se je zelo bati, da taki kristjani imajo terpeti dolge in hude vice.

Ker pa ljubi Bog ne želi, da bi njegovi otroci preveč terpeli,

dal nam je pomoček, s katerim se moremo rešiti časnih kazni, ktere bi morali sicer terpeti ali tukaj ali tamkaj. Ta pomoček je odpustek. Sveta cerkev ga delí vernim iz bogatega zaklada, obstoječega iz preobilnega zasluženja Kristusa Jezusa, iz zasluženja prečiste Device Marije in vseh svetnikov.

Ako smo živi udje cerkve, moramo tudi deležni biti vseh njenih dobrot, če natanko spolnujemo, kar cerkev zapoveduje, da se zadobe duhovne te dobrote. Kolikorkrat papež, kteremu so izročeni ključi nebeškega kraljestva, odpustek deli, tudi pristavi, pod kterimi pogoji se more dobiti.

Da se zadobi popolni odpu-

stek — popolnoma odpušanje vseh časnih kazni za grehe — treba je navadno poprej prejeti ssv. zakramenta pokore in reš-njega Telesa, pa terden sklep imeti, res keršanski živeti.

Da se odpustek zadobi, je vselej potrebno, da je človek v stanu milosti Božje. Ko bi bil obtežen s smertnim grehom, bi ne bil živi ud na telesu cerkvenem, in v takem stanu bi ne mogel deležen biti njenih duhovnih dobrot. Verh tega se tudi zahteva, da se opravljajo dobra dela, da se moli za blagor cerkve in spreobrnjenje grešnikov.

Že iz tega se vidi, da je odpustek prav koristen; kajti kristjan, ako ga če zadobiti, si

mora prizadeti, da živi v milosti Božji, ali pa če je grešil, skesano prejeti zakrament sv. pokore; tudi se mora skazovati zvestega uda svete cerkve, ter gorečega kristjana in katoličana. Zatorej je cerkveni zbor v Tridentu izrekel: Raba odpustkov je keršanskemu ljudstvu silno koristna.

Korist odpustkov je ta:

1. Odpustki zbrisujejo časne kazni, in tolažijo s tem goreče spokornike, ki so v strahu pred Božjimi kaznimi.

Kdo ne želi na zemlji in v vicah oprosteti biti terpljenja in kazen, ki si jih je sam zaslužil? Kako vesel je človek zlasti na smertno uro, ako si je pridno prizadeval, da bi

zadobival odpustke od cerkve podeljene?

2. Odpustki nas spodbujajo k pravi pokori in poboljšanju, ker brez tega se zadobiti ne morejo.

Le v stanu milosti Božje moreš deležen biti duhovnih dobrot cerkvenih, le ko pobožen in goreč kristjan moreš dobiti bogatih odpustkov.

3. Pospešujejo večkratno prejemanje ssv. zakramentov, in pa da se opravljajo dobra dela.

4. So prav lahek pomoček, ubogim dušam v vicaх pomagati, ter jih iz terpljenja reševati. Največ odpustkov, kakor je cerkev odmerila, se dá po poti priprošnje nakloniti dušam v vicaх.

Kako lahko je zapovedano molitev opraviti, in kako lahko

se zadobi odpustek! Darujmo tak odpustek kaki ubogi duši, da se ji skrajša čas terpljenja, ali da se ji popolnoma odpusti, in tako nemudoma v nebesa gre. Kako hvaležna nam bo taka duša. Sveti Bernard velí: „Kar darujemo ubogim dušam v vicah, nam bo stoterno povernjeno“.

VII. Poduk in molitve

o

raznih časih cerkvenega leta.

1. Advent.

Šne štiri tedne pred božičem (meseca decembra) imenujemo adventni čas, čas prihoda, namreč Božjega.

Ta čas se zato imenuje tako, ker verni pričakujejo praznik Jezusovega prihoda. Obhajamo pa ta čas v spomin na 4000 let, ki so pretekla pred Kristusovim rojstvom. Ves oni čas so ljudje pričakovali Zveličarjevega prihoda.

Misli v tem času prav velikrat na preljubeznjivega Boga, ki je ljudem, ki so bili grešili, obljubil, da jim bo Zveličarja poslal, pred njim pa še veliko prerokov, ki so izraelskemu ljudstvu oznanovali Zveličarjev prihod.

Veseli se torej ljubega Jezuska, in bodi prav čeder in pobožen, da te bo dete nebeško veselo, kedar pojdeš na božič v cerkev k altarju Boga molit.

Molitev v adventu.

O dobri Gospod Jezus, ljudje so te nekdam s hrepenenjem pričakovali, ker niso natanko vedeli, kaj je prav. Niso poznali tvojega ljubega Očeta, temuč so molili veliko bogov. Tudi ni smel nihče v nebesa, ker je bil na vseh, tudi najboljših ljudeh, podedovani greh. Nihče jim ni mogel pomagati, ne angel ne človek. Ko bi ti ne bil prišel, bili bi vsi nesrečni vekomaj. Nihče bi ne prišel k tebi in k tvojemu Očetu v nebesa. O tudi jaz se ti zahvalujem iz vsega serca, da si k nam ljudem na svet prišel.

Po tvoji milosti sem izvirnega greha sicer rešen, pa tudi jaz še vsega ne vem, kar mi

je vedeti treba. Iz serca želim vsega se učiti, kar si nas ti učil.

Zlasti pa se veselim svetega dné, ko boš v svetem zakramentu prišel tako v moje serce, kakor si prišel v Betlehemu na svet. O pomagaj mi le, da svoje serce prav lepo ozališam z vsemi čednostmi, da se ga boš veselil, kedar boš vanj prišel. Čas svojih let hočem dobro obračati, pridno se učiti, za vse dobro si prizadeti, in tako se pripravljati na tvoj prihod v mojem sercu. Kakor so nekdej preroki podučevali tvoje ljudstvo, tako podučujejo zdaj mašniki nas v šoli, ter razlagajo tvojo zapoved. O pomagaj mi, da si jo bom dobro zapominjal, terdno verujem, zvesto spolnujem, da

ti bom tako prijeten, enkrat pa večno srečen. Amen.

2. Sveti božični čas.

Božični praznik se spominjamo svete noči, v kateri je bil Kristus Jezus rojen, in je kakor malo dete ležal v hlevu pri Betlehemu v jaslih.

Jožef, krušni oče, pa Marija, sveta mati Jezusova, sta bila šla v Betlehem, da bi se tamkaj zapisala; rimski cesar Avgust namreč je bil zapovedal, da vsaki naj se tamkaj zapiše, kjer so živeli njegovi predniki.

Ko prideta Marija pa Jožef v Betlehem, ni bilo prostora, da bi bila prenočila. Sošlo se je bilo prav veliko veliko ljudi. Jožef je iskal drugej prostora,

ter je našel hlevček. Bil je že večer. Jožef in Marija gresta v hlevček.

Po noči pride ljubi Jezušek na svet.

Ne daleč od Betlehema so bili pobožni pastirji pri ovcah na polji, pa bdeli so.

Naenkrat se pokaže velika svetloba, da je bilo, kakor pri belem dnevu. Veliko angelov pride z nebes, ki so jeli peti svete pesmi. Angel stopi k pastirjem rekoč: „Ne bojte se; nekaj veselega vam povem; no-
coj je rodil se Zveličar sveta; pojdite proti Betlehemu, tam boste našli dete v plenice povito, pa v jasli položeno; ono dete je Sin Božji, Mesija“. To je rekel angel. Nato se vzdig-

nejo angeli, še drugi angeli z nebes se jim pridružijo, in vsi so peli: „Slava Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!“

Angeli zginejo, pastirji pa gredo, vzamejo daril, hité v Betlehem, ter najdejo dete Jezusa, ga molijo, obdarujejo, in pripovedujejo sveti materi Mariji pa svetemu Jožefu, kaj so bili slišali od angelov.

Vsi so veselili se in Boga hvalili, da je poslal Zveličarja, kakor ga je obetal.

Danes služi vsaki mašnik tri ssv. maše, in vsaki kristjan bodi pri treh ssv. mašah. Čemu? — Zato!

Sleherni kristjan pokaži svoje

veliko veselje nad ljubim Jezuškom, in vsaki naj misli na trojni prihod Jezusov.

Pervi prihod v hlev betlehanski. — Drugi prihod Jezusov v presv. rešnjem Telesu. — Tretji prihod je oni, ko bo prišel poslednji dan, sodit vse ljudi.

Veseli se, ljubi otrok, nad ljubim detetom Jezusom, ki je tudi zate prišlo iz nebes.

Bodi dober in pobožen, da te bo Gospod Jezus vesel, kedar pride v tvoje serce.

Bodi vse svoje življenje dober in pobožen, da boš smel iti kdaj z Jezusom v nebesa, ko bo sodil žive in mertve.

Molitev o božiču.

Ljubo moje dobro dete Jezušek! Zdaj si pri nas na svetu.

Vsi ljudje se veselé, ki te poznajo. Kakor so pastirci k hlevu hodili, in te v jaslih molili, tako hodijo danes kristjani v cerkev, da te molijo na altarji. Tudi jaz sem zato k tebi prišel, o preljubi Gospod Jezus.

Oh, ko bi zdaj vidil, da v jaslih na terdi slami v plenice povit v hlevu ležiš, prosil bi tvojo ljubo mater Marijo, da bi s tabo k nam prišla. O kako bi vsi zate skerbili. Namesto jasli bi ti dal svojo gorko posteljico, namesto plenice gorke obleke, in vsi bi skerbili zate in za tvoje ljube starše noč in dan. Tako dobri bi bili, kakor so bili pastirji betlehemski.

Ali zdaj si spet v nebesih, pri svojem ljubem Očetu, si spet v nebeškem veselji.

Naj ti dopadejo moje želje, moja volja. Pa zakaj, preljubo dete Jezušek, si hlev si izvolilo namesto hiše, pa jasli namesto zibeli? — O morem si pač misliti, saj si prišel, da bi terpel za ljudi, da bi jih zveličal, že ko nežno dete si hotel terpeti mraz, stisko in uboštvo. Že ko dete si učil ljudi, da si prišel in jim prinesel, ne bogastva in denarja, ampak nebesa, čednost, Božjo milost. Ljubi moj Jezus, zahvalujem se ti za toliko ljubezen. Ne morem ti prinesiti sicer nobenih daril, nekaj pa vendar morem. Tako pobožen pa dober biti, kakor pastirci. Prec so ubogali angela. Tudi jaz bom rad ubogal svoje starše in učitelje, ki me vodijo in zame skerbé kakor

angeli. Prinesli so ti darila. Ti si nam rekel, da kar damo ubogim, je prav tako, kakor bi bili tebi dali. Prosil bom svoje starše, naj mi kaj dajo, da bom dal siromakom. Kedar bom veči, bom rad pomagal siromakom, kolikor bom uterpel. Pobožni pastirji so te molili, o preljubi Jezus, tudi jaz hočem moliti prav pridno. Kar so rekli ljubi angeli, to bom zmeraj spolnoval: Boga častiti in moliti, in z dobro voljo deržati se Božjih zapoved. Pomagaj mi k temu, o preljubi Gospod Jezus, da s tvojo milostjo storim, kar sem sklenil. Amen.

3. Sveti postni čas.

Ta čas terpi 40 dni, in je čas pred velikonočjo. Obhaja-

mo ga v spomin 40 dni in noči, ktere je Kristus Jezus prebival v pušavi, preden je učiti začel.

Ves ta čas je treba misliti na terpljenje in smert Jezusovo. Zato je tudi v cerkvi vse žalostno. Altarji so pokriti z višnjevim pertovi.

Zadnji teden v postu se imenuje veliki teden.

Zadnje tri dni tega tedna se praznuje terpljenje in smert Jezusova.

Beri, ljubi moj otrok, popis Jezusovega terpljenja prav velikrat in pobožno, in bodi v tem času, zlasti sveti veliki teden, prav zbran, lepega obnašanja, dober in pobožen, ter hodi pridno v cerkev.

Sveti križev pot.

(Pred vsako postajo moli:)

V. Molimo te, o Kriste, in te
hvalimo;

O. Ker si s svojim križem svet
odrešil.

(Po vsaki postaji moli:)

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

I. postaja.

Jezusa k smerti obsodijo.

O Jezus, po krivični tej ob-
sodbi, ki sem jo s svojimi grehi
že tolikrat podpisal, reši me
obsodbe večne smerti.

Oče naš... Češena... Čast...

II. postaja.

Jezus vzame križ.

O Jezus, ki si voljno na rame
vzel z mojimi grehi pripravljeni
težki križ, daj, da spoznam težo

svojih grehov, in da jih obžalujem do konca svojega življenja.

Oče naš... Češena... Čast...

III. postaja.

Jezus pade prvi pot.

Velika teža mojih grehov, o Jezus, te je zgrudila na tla. Sovražim in studim jih, prosim odpušanja, in s tvojo milostjo nočem več grešiti.

Oče naš... Češena... Čast...

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

O prežalostni Jezus! O prežalostna Mati! Ako sem bil doslej s svojimi grehi vama kriv toliko bolečin, zanaprej to nič več ne bo. Pomagajta mi, da vaju ljubim, in da vama bom zvest do smerti.

Oče naš... Češena... Čast...

V. postaja.

Simon iz Cirene pomaga
Kristusu križ nositi.

O Jezus, kako srečen je Simon, ki ti pomaga križ nositi; in kako srečen bi bil jaz, ko bi zanaprej ti pomagal križ nositi, in sicer poterpežljivo nositi v vsem, kar koli bi se mi pripetilo. O Jezus, daj mi k temu svojo milost.

Oče naš... Češena... Čast...

VI. postaja.

Veronika poda potni pert.

O Jezus, ki si presveto svoje obličje Veroniki vtisnil v potni pert; vtisni vendar tudi globoko v mojo dušo spomin svojega britkega terpljenja in smerti.

Oče naš... Češena... Čast...

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Moji ponavljani grehi storé, da zopet padeš pod križem, o

preljubeznjivi Jezus! Pomagaj mi, da se bom posluževal pomočkov, ki me bodo varovali povernitve v greh.

Oče naš... Češena... Čast...

VIII. postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

Ti, o Jezus, tolažiš žene iz Jeruzalema, ki žalujejo nad tvojim terpljenjem. Tolaži tudi mojo dušo s svojim usmiljenjem, v katero zaupam, in katero si bom v prid obračal.

Oče naš... Češena... Čast...

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Zavoljo prevelikega terpljenja, ki si ga prestal, o Jezus, padeš že tretjikrat pod bremenom križa. O stori vendar, da nikoli več ne padem v stare

grehe. Pa res, o moj Jezus, raji umreti, kakor spet grešiti. Oče naš... Češena... Čast...

X. postaja.

Jezusa slačijo in z želčem napajajo.

O Jezus, ki so ti obleko stergali s telesa, in te z jesihom in želčem napajali, oprosti me vsega nagnjenja do časnih stvari, in stori, da bom čertil vse, kar je od sveta, ali kar pelje v greh.

Oče naš... Češena... Čast...

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

Po onih grozovitih bolečinah, ki si jih čutil, ko so ti žeblje prebijali skozi roke in noge, stori, o Jezus, da bom vsikdar križal svoje meso s keršanskim pokorjenjem.

Oče naš... Češena... Čast...

XII. postaja.

Jezus umerje na križu.

O Jezus, ki si po triurnem groznem smertnem boji umerl na križu, dodeli mi, da bom raji umerl, kakor pa tebe žalil. Ako pa mi je živeti, daj mi tako živeti, da bom tebe ljubil, tebi služil.

Oče naš... Češena... Čast...

XIII. postaja.

Jezusa polože Mariji v naročje.

O žalostna Mati! kakšen meč je presunil tvoje serce, ko si preljubega svojega Jezusa mrtvega dobila v svoje naročje! Oh, žalostna Mati, milost mi sprosi, da bom studil greh, ki je umoril tvojega Sina, da bom spokorno živel, naposled pa sveto umerl v tvojem naročji.

Oče naš... Češena... Čast...

XIV. postaja.

Jezusa v grob položé.

Vsemu hočem odmreti, o Jezus, in le tebi živeti. Dokler mi je še tukaj živeti, bom živel le v tebi in s tabo, da bom večno s tabo živel v nebesih, ter tamkaj večno vžival sad tvojega britkega terpljenja in tvoje grenke smerti.

Oče naš ... Češena ... Čast ...

Končna molitev.

O Gospod Jezus Kristus, ki si rekel: „Kdor hoče biti moj učenec, zadeni svoj križ in hodi za menoj“. Glej, jaz sem hodil po potu tvojega križa, ter sem hodé premišljeval skrivnosti tvojega terpljenja. Hvala ti bodi za veliko to milost, ob enem pa te prosim, naj se ne zgubi nad mojo ubogo dušo zasluženje tvojega terpljenja. Amen.

4. Sv. velikonočni čas.

Vstajenje Kristusovo.

Ko je bil Gospod Kristus Jezus v strašnih mukah umerl na križu, prišla sta Jožef Arimatejec pa Nikodem, več Kristusovih prijatelov in aposteljnov, so sneli sveto truplo s križa, ter ga pokopali v nov grob na Jožefovem vertu.

Jezusovi sovražniki pa so se podali k Pilatu rekoč: „Gospod, ko je bil tisti Jezus še živ, je dejal, da bo tretji dan vstal. Daj nam vojakov, ki bodo grob stražili, da ne pridejo njegovi učenci, ne ukradejo njegovega trupla in da ne porekó: Lejte, Kristus je vstal, kakor je bil napovedal“.

Pilat jim da vojakov. Odidejo in zapečatijo kamen, ki je grob pokrival, vojake pa postavijo k njemu za čuvaje.

Tretji dan zjutraj zgodaj pa nastane pri grobu potres, angel pride, odmakne kamen, služabniki pa zbežé.

Jezus je častitljivo od smerti vstal.

Prav tisti dan so se namenile nekatere pobožne žené, da pojdejo k grobu, Jezusa mazilit, saj niso vedele, da tamkaj stražijo vojaki. Ko pridejo pa tjekaj, vidijo prazni grob. Jokaje so šle noter. Noter pa sta sedela dva angela, ter sta jim dejala: „Ve išete Jezusa Nazarenčana, vstal je, ni ga tukaj. To povejte njegovim aposteljnóm“.

Jezus se je prikazal več pobožnim ženam, potem tudi svojim aposteljnem in učencem.

Kristus Jezus je vstal, je bil živ, in telo njegovo je bilo spremenjeno.

Po vstajenji je večkrat prišel Zveličar k svojim aposteljnem, ter jih je podučeval.

In štirideseti dan po svojem vstajenji je z Oljske gore se vzdignil v nebesa.

Molitev o velikinoči.

Aleluja! Aleluja! Hvaljen bodi Gospod naš Bog! Aleluja ti kličem iz serca, o ljubi moj Zveličar, ki si od smerti vstal! Saj slišiš tudi otroke rad, kedar ti veselo kličejo. O kako se veselim današnji dan. Odrešil si nas, o Božji Zveličar, nas

uboge človeške otroke. Umerl, na križu si umerl, ter si za nas prestal kazen za grehe, katero smo mi zaslužili. Ti si nas pekla rešil in hudobnega sovražnika premagal. Kdor je zdaj čednosten pa v te veruje, se more zveličati. Bodi češen, Zveličar, ti si resnični Bog, ki si iz lastne moči od mrtvih vstal. Tvoj nauk je resnica. Bodi poviševan, o moj Zveličar! Zahvalujem se ti, ker sem tudi jaz kristjan, ker se tvoj nauk tudi meni oznanuje, in ker zdaj vem, kako se morem zveličati. Ti si vsegamogočen, ter boš in moreš tudi nas obuditi od mrtvih. O kako se tega veselim! pravo vero si nam prinesel, z Bogom Očetom si nas spravil; vstali bomo, kakor ti; zveličani

bomo, ako bomo spolnovali tvojo presveto voljo Božjo.

O Zveličar, Jezus Kristus, kdo more naštetih vse milosti, ki si nam jih pridobil! Pomagaj mi, da v čednostih s tabo živim, da sveto s tabo umerjem, in častitljivo s tabo vstanem. Amen.

5. Sveti binkoštni praznik.

Prihod svetega Duha.

Štirideset dni po svojem vstajenju je hodil Gospod Jezus s svojimi učenci in apostelji. Podučeval jih je, in na to jih razposlal po vsem svetu.

Toda rekel jim je: „Naj ne hodijo iz Jeruzalema, preden ne prejmejo svetega Duha“.

Dasiravno je bil Gospod Jezus svoje aposteljne tako natančno podučil, njegovega nauka prav dobro vendar še niso razumeli. Tudi bojazljivi so bili. V Jeruzalemu so res shajali se, ali hišna vrata so vselej zaklepali za sabo, v strahu, da bi jih Judje ne prijeli in križali, kakor njih Gospoda Jezusa.

Tako boječi in nevedni, kakor so bili, niso mogli k ljudem, po vseh deželah, pa Jezusovega nauka oznanovati. Zato jim je Gospod Jezus obljubil svetega Duha, ki jih bo razsvetlil in oserčil.

Deset dni po Jezusovem nebohodu je bil binkoštni ali žetevni praznik judovski.

Vsi aposteljni so bili v Jeruzalemu zbrani v eni hiši. Ve-

liko tisoč ljudi je bilo k prazniku prišlo v Jeruzalem.

Sveti binkoštni praznik zjutraj okoli devete ure nastane pri hiši, v kateri so bili apostelnjani, neko stresanje, kakor bi bil velik vihar, ali potres. Vse ljudstvo se je stekalo k tej hiši. Kakor bi trenil, pridejo z nebes ognjeni plameni, padejo v hišo, ter obstanejo nad glavami aposteljniov.

Vsi, ki so to vidili, so se čudili.

Zdajci stopijo apostelnjani vunkaj na streho (strehe tam niso bile kakor pri nas, temuč ravne), ter so oznanovali Jezusa križanega. Zdaj so umeli nauk Jezusov do pičice, zdaj so imeli serčnost, in nič več se niso bali, in mogli so pridigati celó v vseh

jezikih. To je naredil sv. Duh. Klicali so: „Storite pokoro, spreobrnite se, in dajte se kerstiti v imenu Jezusovem“.

Vsi, ki so jih slišali, so stermeli, ker so slišali te može govoriti v njih tujih jezikih, in veselili so se tega, kar so jim aposteljni pripovedovali o Bogu.

Taisti dan se jih je dalo kerstiti nad 5000 ljudi. Ti so bili prva keršanska občina ali skupšina.

Odslej so aposteljni nadalje pridigovali; vsaki dan so šli v tempelj, ter so oznаноvali Jezusov nauk.

Iz Jeruzalema so se razšli po vsem svetu, so učili in kerševali. Od dné do dné je bilo več kristjanov.

Lej, dragi otrok, tudi mi imamo taisti nauk, ki so ga

aposteljni učili. Sveti Duh je škofe varoval, da so Jezusov nauk prav razumeli in prav učili.

Molitev k svetemu Duhu.

Ljubi Bog, sveti Duh! Svete zgodbe pravijo, da Jezusovi aposteljni so bili po njegovem vnebohodu boječi, da nauka njegovega niso prav razumeli, in da niso vedeli, kaj storiti. Ko si pa ti, o sveti Duh, nad nje prišel binkoštni praznik, razsvetil se je njih um, poznali so nauk Jezusov prav natanko, več se bali niso, delali so dobro, in veselo terpeli krivice. Mogli so govoriti razne jezike.

O sveti Duh, vsegamogočni Bog, ti veš, kakšen sem tudi jaz. Sicer sem še otrok, mo-

ram še učiti se, tvoji mašniki me uče še nauka Jezusovega. Pomagaj mi le s svojo milostjo, razsvetluj mojo pamet, da nauk Jezusov prav umevam in terdno verujem. Dobro mi je včasih težko storiti. Len sem, velikrat se bojim dobro storiti.

O sveti Duh! poterdi me, da bom prav goreč v dobrem. Zlasti me poterjaj, kedar mi učenje težko prihaja; poterjaj me, ko bi me bolezen obiskala, da jo bom poterpežljivo pa iz ljubezni do tebe prenašal, da bom tudi težavne stvari kakor aposteljni rad prestajal.

Sveta vera uči, da nihče ne more nič dobrega storiti, ako mu ti ne pomagaš, o sveti Duh.

Zatorej kličem k tebi. Razsvetli mojo pamet, poterdi mojo

voljo, daj mi veselje do dobrega,
da bom tebi prijeten vse svoje
življenje.

Usliši, o dobri Bog, mojo
molitev po Jezusu Kristusu,
Gospodu našem, ki ga s tabo
in z Očetom molijo, Bog ve-
komaj. Amen.

Duh Božje toplote; ti ogenj presveti,
Te prosim ponižno, med svoje me vzeti,
Z nebeško toploto serce mi ogreti;
Če tebi na sproti se vzdignilo kdaj,
O ogenj dobrotni, omeč' ga zdaj!
Neskončna ljubezen! presrečen je šteti,
Kdor gleda v nebesih obraz tvoj presveti,
Oh, kdaj mi bo dano, to srečo imeti?
Že serčne ljubezni se taja serce,
O vleci ljubezen me večna na se!

Drugi del.

Pripravljavne bukvice
 na
pervo sveto Obhajilo.

I. Spomini iz svetih zgodob.

1. Veliki dan se bliža.

Dvanajsto leto je prav pomenljivo; ali dobro to pomisliš, ljubi otrok? Zveličar sam je to leto posebno počastil. S tem letom je čas svojega svetega detinstva tako rekoč sklenil, ko je bil šel, dvanajst let star, v Jeruzalem, in se tam prvi-krat očitno pokazal.

Že na dolgem potu je molil z največi pobožnostjo, in ko se

mu je želja spolnila, da je stopil v svetišče Božje, o kako spoštljivo, kako spodobno se je obnašal! ves je bil kakor podoba same pobožnosti.

Ko se je na to nauk začel, je bil on najukoželjniši deček. Iz njegovih nedolžnih oči, ki so bile neprenehoma uperte v učnika postave, se je razločno bralo, kako veselo in pazljivo je poslušal verski nauk.

Duhovniki so ga bili berž opazili. Včasih so se ž njim celó pogovarjali, in iz njegovih odgovorov pa vprašanj so stermé spoznali, da Jezus ima toliko znanja in toliko modrosti, kakor je niso našli še pri nobenem dečku.

V sveti pobožnosti, v pogo-

vorih z duhovniki, so pretekli trije dnevi. In ko so ga bili starši tako dolgo vsi zaskerb-
ljeni iskali, jim je rekel: „Ali niste vedeli, da moram biti v hiši svojega Očeta?“

Glej, dragi moj otrok, ti si zdaj tudi na potu k največjemu svetišču, k največjemu prazniku. Veliki dan prvega svetega obhajila se bliža. Torej posnemaj dvanajstletnega dečka Jezusa, njegovo sveto željo po hiši Gospodovi, njegovo pobožnost in njegovo ukaželjnost.

2. Jezus vabi k sebi otroke.

Ko je Božji Zveličar pridigal, in čudeže delal, pa kraljestvo Božje razširjal med ljudmi, pri tem svojem delu otrok vendar ni pozabil.

Nekega večera pridejo k njemu matere s svojimi otroci, ter ga prosijo, naj jim otroke blagoslovi. Aposteljni pa, ki so menili, da Jezus se mora malo počiti, ker je delal celi dan, so materam dejali, da to ne gre, da bi ga še otroci motili in nadlegali.

Božji Zveličar pa je dejal krotko in ljubeznjivo: „Pustite malim k meni priti, in ne branite jim“. Prijazno je vabil k sebi otroke, jim roke pokladal na glavo in jih blagoslavljal.

Nebeški prijatelj otrok, Jezus, stori keršanskim otrokom še več, kakor nekoč judovskim. Vsako leto o velikinoči milo vabi obhajne pervence: „Pustite, naj pridejo mali k meni!“ On jih ne objema le z rokami, temuč

jih sprejema tudi v svoje Božje Serce.

Kako srečni so bili oni mali, ktere je sam Jezus blagoslovil; kako vesele ste Zveličarja v svojo hišo sprejele sestre Lazarjeve, Marija pa Marta; kako sladko je bilo učencu Janezu, slonečemu na Jezusovih persih, ali kolika sreča je še le, v svetem obhajilu popolnoma zediniti se z Jezusom, tako priserčno in tako živo, kakor mladika z vinsko tertó, kakor ud s telesom!

Zatorej je mogel reči sveti apostelj Pavel: „Kristus živi v meni“; zakaj, Zveličar sam pravi: „Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostane v meni, jaz pa v njem!“

Te neizrekljive sreče, ljubi otroci, boste skoraj tudi vi deležni. Če tudi je še eno leto ali pa še več, mislite le pogosto že zdaj na oni preveliki in preblaženi dan vašega življenja, in pripravljajte se nanj prav dobro.

Te bukvice vam bodo pri tem pomogle. Obsegajo le veliko spominov iz svetega pisma, ki zadevajo sveto obhajilo, nekoliko svetih rekov in pesmic, ki si jih v pamet vtisnite, in potem premišljevanje, zglede, molitve, ki naj vas dan na dan spodbujajo, da boste serca svoje žlahtnili in posvečevali, in zatem prav vredno prejeli prvo sv. obhajilo.

3. Drevo življenja.

Na čudno lepem vertu, na katerem sta živela prva človeka,

stale ste dve prav posebne drevesi. Obe ste rastle v sredi raja.

Adamu pa Evi ni bilo treba ničesar terpeti, ker tudi umreti jima ni bilo prisojeno. Sad z onega drevesa, ki se je imenovalo drevo življenja, ju je varovalo vsake bolezn, vsake skerbi, vsake nadloge, tako da sta bila prav srečna.

Ko so bili prvi starši pa grešili, prelomivši Božjo prepoved, so nakopali si terpljenje in bolezn, časno in večno smert, bili so iz raja izgnani, angel z gorečim mečem pa je stal pri vratih, da bi se ne bili vernili, ter pokušali sad z drevesa življenja, zakaj te sreče niso bili vredni nič več.

Toda ljubi Bog, ki noče pogubljenja grešnikovega, ampak njegovo zveličanje, je zasadil drugo drevo življenja. Ktero pač? To sveto rešnje drevo je križ Jezusa Kristusa na Kalvariji.

Bronasta kača, ki jo je Mojzes na povelje Božje postavil v pušavi, in ki je bolnim pa ranjenim zdravje dajala, je bila le podoba Jezusovega križa. Ravno tako je jagnjetova kri, ki je Izraelce rešila morivnega angela, pomenila predrago kri Jezusa Kristusa, kako nas bo namreč omivala greha in večne kazni.

Jezus, terpeči in umirajoči Bogočlovek, je naš Zveličar in Odrešenik. On je tisto Jagnje Božje, ki odjemlje grehe sveta.

To nedolžno presveto Jagnje Božje pa se ni le na križu darovalo za nas, ampak se nam tudi zdaj prav vse daruje v zakramentu presvetega rešnjega Telesa.

Resnično, vredno prejeta sv. obhajilo se po pravici imenuje drevo življenja; zakaj pri angelski mizi dobimo nebeškega kruha, dobimo jedi, ki nam da večno življenje, kakor razločno pravi naš Zveličar sam: „Kdor jé od tega kruha, bo živel vekomaj“.

4. Melkizedekova daritev.

Veliki duhoven Melkizedek je po zmagi Abrahamovi daroval Bogu daritev: kruha in vina. Ta daritev je podoba daritve svete maše. Kakor je

premagal Abraham sovražnike Lotove, tako je premagal Kristus hudobnega duha. S smertjo svojo na križu nas je rešil iz oblasti satanove, ter nam pridobil večno življenje.

Jezus, rešitelj sveta, večni veliki duhoven, je postavil v spomin svoje zmage daritev nove zaveze, dar svete maše, ki naj se vedno ponavlja.

Bog, gospod in stvarnik vseh stvari, je govoril o Kristusu že skozi kralja Davida: Ti si duhoven vekomaj po redu Melkizedekovem; in po preroku Malahiju je rekel: Od solnčnega vzhoda do solnčnega zahoda se bo slavilo moje ime med narodi in na vseh krajih bodo

mojemu imenu darovali, in čisti dar prinašali“.

Zveličar naš se je daroval na lesu svetega križa, toda le enkrat. V daritvi svete maše pa je Kristus zmeraj živeči, večni mašnik, ki po redu Melkizedekovem, pod podobami kruha in vina — na vseh krajih Bogu daruje čisto, preprijetno daritev.

Ta daritev je Bogu silno ljuba in prijetna, ker se Kristus Jezus, njegov preljubi Sin, samega sebe daruje svojemu Očetu, in sicer se daruje z vsemi dobrimi deli, ki jih je storil, z vsem terpljenjem, zasluženjem, odrešenjem svojim.

Daritev svete maše je tako sveta in častitljiva, kakor dari-

tev na Kalvariji ali Golgati; kajti na altarji se v bistvu godi ravno tisto, kar je delal Kristus za nas na Kalvariji.

Pri vsaki sveti maši nam bodi torej pred očmi Kristus Jezus, križani, pa mislimo si, da smo, kakor Marija in Janez, kakor Magdalena in skesani razbojnik, da smo vpričo Jezusovega odrešenja, da si zadobivamo blagoslov in zveličanje, če smo pobožno pri nekervavi daritvi, da si pa tudi Božji serd in kazen služimo, če smo brez pomena in pobožnosti, brez spoštovanja in zbranosti pri svetosveti daritvi svete maše.

More biti, ljubi otrok, da doslej še nisi prav premislil, kako imenitna je sveta maša, in morda v cerkvi nisi bil zmeraj do-

sti pobožen; ker pa se bliža veliki dan prvega svetega obhajila, si boš pač vse prizadel, da boš v cerkvi prav pobožen in zbran.

Sveta maša je najviši in Bogu najdopadljivši, hodi torej pridno k sveti maši, in bodi ves zbran pri nji, potem boš zadobil naj obilniši blagoslov od Boga, boš gotovo prav pridni ostal, in zmeraj bolj rasteš v ljubezni do Božjega Zveličarja, in zatem, ko bode prišel presrečni dan tvojega življenja, se bode z veseljem udomačil v tvojem sercu, ter te bogatil z obilnostjo svoje ljubezni in milosti.

5. M a n a.

Bog, vsegamogočni Gospod nebes in zemlje, je živil Izraelce

z jerebicami. Na večer je pri-
letelo, na povelje Božje, nešte-
vilno jerebic, ki so jih prav
lahko lovili; zjutraj pa je bila
pušava pokrita z majhnimi be-
limi zerni, slani podobnimi, ki
so padali z nebá.

Ko so Izraelci to vidili, so za-
čudeno se popraševali: ma-na?
namreč: kaj je to? Mojzes jim
reče: „To je kruh, ki ga
vam Gospod daje z ne-
bá; vsaki naj si ga nabere,
kolikor ga potrebuje“. Veselo
ga bero, in prav slasten je bil
ta kruh. S tem nebeškim kru-
hom je Bog živil Izraelce celih
40 let, dokler niso prišli v
obljubljeno deželo.

Tudi mi kristjani smo na
potovanji v obljubljeno deželo,

v nebesa. Ta zemlja je kakor suhotna pušava v primeri z nebeškim rajem. Ljubi Bog je tudi nam dal mano, neizmerno slastni kruh nebeški, ki ga uživamo na potu v večnost, da ne omoremo in ne poginemo.

Ta kruh nam je podaril naš preljubi Zveličar, to je sveta večerja, sveto obhajilo, kjer duša uživa Jezusovo meso in kri. Jezus sam pravi: „Očetje so mano jedli v pušavi, pa so vendar pomerli; kdor bo pa jedel od kruha, ki mu ga bom jaz dal, bo živel vekomaj.

6. Kako so hrepeneli pravični stare zaveze po Jezusovem prihodu.

Judom v stari zavezi je bilo obljubljeno, da bodo Mesija do-

bili, ki jim bo prinesel blagor in rešenje. Že očaku Abrahamu je Bog obljubil, da po enem njegovih naslednikov bodo blagodarjeni vsi rodovi na zemlji.

Prerok Izaija je tolažil stiskano ljudstvo z napovedbo: „Bog sam bo prišel in vas rešil“. Vsi ljudje so ječali v veliki stiski, in celó ajdje so pričakovali močnega pomočnika in rešenika.

Prav posebno pa so pravični hrepeneli po Jezusovem prihodu, in neprenehoma so molili in prosili; naj vendar že pride obljubljeni Mesija in rešitelj sveta.

Póstarni Simeon je molil in prosil vsaki dan Gospoda, naj ne umerje, preden ne vidi Zveličarja sveta. In kakor on, tako

so klicale vse pobožne duše:
 „Rosite pravičnega nebesa, vi oblaki ga dežujte; zemlja se odpri, in porodi Zveličarja“.

Ljubi otroci, ali niste tudi vi podobni tem pravičnim stare zaveze? Kakor so oni hrepeneli po milosti polnem rojstvu Zveličarjevem, tako vi hrepenite po prvem svetem obhajilu, v katerem Jezus k vam prihaja, da vam blagor in milosti podeli.

Veliki dan se bliža; ta beseda napolnuj vaša serca z enakim veseljem, kakor so ga čutili dobri pastirci, ko jih je bil angel ogovoril: „Lejte, oznanim vam veliko veselje, nočoj je rojen Zveličar“.

Pričakujte, prav priserčno želite, hrepenite in kopernite

po najlepšem, najblažjem dnevu vašega življenja, in vedno bolj si prizadevajte, da se boste spodobno pripravili na skorajšnji prihod Jezusa Kristusa.

7. Betlehemsko potovanje svetih treh kraljev.

Jezus, učlovečeni Božji Sin, je rojen, pastirji kleče pobožno in veselo okoli jaslic, in trume angelov prepevajo: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“.

In glej, iz daljnih jutrovih dežel gredo trije modri in prihajajo zmerom bližej; gredo pa za čudno zvezdo, ki jih vodi proti Jeruzalemu in Betlehemu. Naposled najdejo novorojenega Zveličarja. Svetega spoštovanja in ljubezni vsi prevzeti, padejo

predenj na kolena, ga molijo, ter mu darujejo zlata, kadila, mire.

Ljubi otroci, tudi vas vodi nebeška zvezda k Jezusu, našemu Zveličarju in Odrešeniku. Ta zvezda je sveta vera, ki vam pravi, da Jezus je resnično pričujoč v zakramentu svetega rešnjega Telesa, ter da on, ki je edinorojeni Sin Božji, pride k vam v svetem obhajilu.

Ali vas ne bo prevzemalo globoko spoštovanje? Ali si ne boste vse prizadeli, vaših src čistih ohraniti? jih z dobrimi deli in čednostmi lepšati? Pospnemajte svete tri kralje, ki so tako lepo in spoštljivo in pobožno klečali pred Jezusom, ter mu darov prinesli.

Lejte, v cerkvi, v tabernakelju, je Kristus Jezus zmeraj pričujoč. Večna luč vam pravi, kar je modrim pravila zvezda: Tukaj je Kristus Jezus! Zatorej hodite radi na to sveto mesto, ter molite Zveličarja pobožno in zbrano.

In ali mu ne boste ničesar darovali? Zlata, kadila, mire nimate. Namesto tega pa mu morete darovati nekaj, kar ima še večji ceno.

Ljudje darujejo zlato, če imajo v sercu prav živo ljubezen do Jezusa. Če je ljubezen v sercu, je zlato v njem; zakaj ljubezen je najboljši.

Ljudje darujejo kadilo, če zbrano molijo. Pobožna molitev se vzdiga na kviško v nebesa,

kakor se vzdiga kadilo, če ga deneš na žareče oglje.

Ljudje darujejo miro, če pridno delajo, če so prav potpežljivi in krotki.

Zdaj pa veste, ljubi otroci, kako morate Zveličarju skazati prav veliko ljubega in dragega. Le treh kraljev ne pozabite in njihovih darov.

8. Obljuba presvetega rešnjega Telesa.

Skrivnost tega svetega zakramenta je velika in Božja. Noben človek bi ne bil mogel si kaj takega izmisliti. Ljubi Zveličar je pač tudi vedel, da bodo njegovi učenci in poslušavci silno stermeli, če jim poreče, da bo pod podobo kruha zmeraj pri njih ostal, in da jim

bo dal uživati svoje lastno meso in kri.

Da bi radi verjeli njegov nauk, je storil poprej velik čudež. Blagoslovil je pet kruhov in dve ribi, in z Božjo svojo vsegamogočnostjo je nasitil 5000 ljudi.

Prečudno to pomnoženje je imelo biti podoba presvetega rešnjega Telesa, ki po vseh cerkvah vesoljnega keršanstva vernike dušno nasituje in živi.

Dan po tem velikem čudežu kruhovega pomnoženja je Kristus učil v shodnici v Kafarnavmu. Ko so ljudje spet kruha želeli, jim Zveličar napomni oni živi kruh, ki ga jim je pripravljaj v presvetem altarskem zakramentu. Zato jim reče: „Ne trudite se za minljivo, temuč

za ono, ki ostane v večno življenje, za jed, ki vam jo bo dal Sin človekov“.

Judje rekó: „Gospod, vselej nam daj takega kruha“. Jezus jim odgovori: „Jaz sem kruh življenja. Kdor jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal, je moje telo, katero bom dal v življenje svetá“.

Judje so zdaj jeli prepirati se med sabo rekoč: „Kako nam more dati svoje meso jesti?“ Jezus jim odverne: „Resnično resnično vam povem, ako ne boste jedli mesa Sinu človekovega in ne pili njegove kervi, ne boste imeli življenja v sebi. Kdor jé moje meso

in pije mojo kri, ima večno življenje; in jaz ga bom obudil poslednji dan. Moje meso je res jed, in moja kri je res pijača. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni, in jaz v njem“.

9. Postavljenje svete večerje.

Tri leta je hodil Jezus po sveti deželi. Učil je, ozdravljaj, blagoslavljal, dobrote delil. In ko pride čas, da je imel umreti, je naredil za nas oporoko. Zapustil nam je nekaj presvetega in prečudnega.

Kedar oče umira, zapuša otrokom vse, kar ima: hišo, polje, denar. Na tem se vidi, da oče ljubi svoje otroke, in da iz ljubezni zanje skerbi.

Jezus Kristus nas je tolikanj ljubil, da je za nas umerl, na križu. Ljubil nas pa ni le takrat, o ne, on nas ljubi še zdaj in vsaki čas. V svoji ljubezni, v svoji Božji vsegamogočnosti, nam je zapustil prečudno oporo, namreč samega sebe, svoje meso in svojo kri, v zakramentu svetega rešnjega Telesa.

Predvečer velikega petka je sedel Jezus s svojimi učenci pri zadnji večerji. Ves resen je bil, ves zbran, poln ljubezni in pobožnosti. In prav veliko lepega je učencem še govoril.

Naposled je vzel Jezus kruh v svoje presvete častitljive roke, je molil, oči k nebu povzdignivši, blagoslovil kruh in raz-

lomil. Na to reče slovesno: „Vzemite in jejte: to je moje telo, ki bo za vas dano“. Stermé so poslušali aposteljni te besede, in vsi zbrani in pobožni so jedli, kar jim je dal Zveličar.

Nato je vzel Jezus kelih z vinom v svoje presvete in častitljive roke, je molil, oči k nebu povzdignivši, blagoslovil kelih, in dal aposteljnemu rekoč: „Vzemite in pite vsi iz njega: to je moja kri, kri nove zaveze, ki bo za vas in za njih veliko prelita v odpušanje grehov. To delajte v moj spomin“.

Kelih je šel po versti okoli, in vsi aposteljni so pili, kakor je Kristus zapovedal. Kaj so

aposteljni pač jedli in kaj so pili? Jezusovo telo so jedli, in njegovo kri so pili. Poprej pa, ko Jezus tega še v rokah ni imel, je bil kruh in vino.

Kaj se je zgodilo s kruhom in vinom? Jezus je kruh spremenil v svoje presveto telo, vino pa v svojo presveto kri.

Ljubemu Zveličarju pa ni bilo zadosti, da je aposteljnem pripravil tako sveto jed. Hotel je, naj vsi ljudje jedó njegovo telo in pijejo njegovo kri. Njegova vsegamogočna ljubezen je poskerbela tudi za nas in pa za vse ljudi do konca sveta.

Zato je rekel aposteljnem: „To delajte v moj spomin“. To se pravi: „To, kar sem ravno kar storil, to delajte

odslej tudi vi, in vsi mašniki za vami. Pri sveti maši naj izgovarjajo taiste besede, kakor sem jih jaz zdaj pri tej zadnji večerji. S temi presvetimi Jezusovimi besedami se bode kruh in vino spremenilo v njega telo in kri“. Tako delati je zapovedal torej Jezus sam.

V presvetem zakramentu, in po povzdigovanji, to je, po spremenjenji pri sveti maši je telo in kri Jezusova resnično, zares pričujoča, in pri svetem obhajilu uživamo to predrago nebeško jed, pravo telo in kri našega Gospoda Jezusa Kristusa. O velika, o prečudna, neumljiva skrivnost: Kristus Jezus se nam sebe samega daje v dušno hrano!

10. Reki in pesmi o presvetem
rešnjem Telesu.

a) Jezus prijatelj otrok.

Ljub' prijatelj si otročji
Jezus, nosil jih v naročji,
Kak' vesel se zanje unemal,
K sercu stiskal, jih objemal.

Kak' si v sercu se zveselil,
Si jim blagoslov podelil,
Da b' v nedolžnosti, modrosti
Rastli vedno greha prosti.

Tù navzoč v skrivnosti sveti,
Tudi nas v ljubezni vneti,
Serce tvoje vabi, kliče,
Kakor one otročiče.

Kar te prosimo, to vemo,
Da od tebe vse prejmemo,
Ti, ki šteješ lase glave,
Veš za naše pomanjkave.

Blagoslovi, Jezus mili,
Nas, da vredno bi te užili,
Našim dušam v posvečenje,
Našim dušam v zveseljenje.

b) Jezus naša slast.

Presladka misel je na te,
V radosti rajski užge serce,
Nad vse sladkosti pa je tam,
Kjer bivaš, ljubi Jezus, sam.
Skoraj pri svetem obhajil'
Se boš mi pervikrat daril.

O Jezus, vir si vseh dobrot,
Veselja, upa, vseh blagot,
Studenec milosti, sladkost,
Neskončna sercu zmir' radost.
Skoraj pri svetem obhajil'
Se boš mi pervikrat daril.

O Jezus, naj občutim res
Ljubezni tvoje rajski kres!
Naj v tebi ves se prenovim,
Da kdaj te v slavi tam častim.
Skoraj pri svetem obhajil'
Se boš mi pervikrat daril.

Prijaznost, Jezus, vzvišana,
Radost ti mojega serca,
Morje vseh blagrov milosti,
Ljubezen moja v večnosti.
Skoraj pri svetem obhajil'
Se boš mi pervikrat daril.

Ti moji duši blaženost,
 Ljubezni vse popolnamost,
 Ti serce moje posvetiš,
 Ves svet ohraniš, zveseliš.
 Skoraj pri svetem obhajil'
 Se boš mi pervikrat daril.

Jezus, milosti izvir,
 Resnica, večna luč in mir,
 Preženi tmino nam duha,
 Pošlji nam luč veličanstva.
 Skoraj pri svetem obhajil'
 Se boš mi pervikrat daril.

Naj čutim, Jezus, prosim te,
 Kako neskončno ljubiš me,
 Uzemi serce moje vlast,
 Ti lek človeštvu, slava, čast.
 Skoraj pri svetem obhajil'
 Se boš mi pervikrat daril.

Po tebi hrepeni serce
 Moj Jezus, kdaj obišeš me?
 Kedaj v tebi zveseli
 Serce se? s tabo se združí?
 O duša, glej, zdaj Jezus mil'
 Se bo v skrivnosti ti daril.

Kleče angelski zbori
 Tam pred darilnikom,
 Slaveči kralja kraljev,
 Kjer volil si je dom;
 Z zakritimi obrazi
 Nenehoma pojo:
 Āešen v skrivnosti sveti
 Naj ljubi Jezus bo.

Sveče plamte vošene
 V preĀudnem svitu tam,
 Njih luĀ je, njih živiljenje
 Tihotno Āisti plam;
 In vsaki dvig plamencev
 Naznanja, ah, lepo:
 Āešen . . .

Cveto cvetlice maja
 Tak' sladko, tak' ljubo
 Pred njim, ki tū ostaja
 Ljubezni le samo,
 In venĀane glavice
 ŒepeĀejo lahno:
 Āešen . . .

Se dviga, glej, kadilo,
 RazŒirja vonj sladak,

Ko polnil bi premilo
 Nebeški cerkvi zrak.
 Oblaček vsaki splava,
 Dihlja šepeč sladko:
 Češen . . .

In ti, o moja duša?
 Ljubezni zate on
 Da tebe tù poslušá,
 Izvolil si je tron.
 O padi na kolena,
 Ga moli, hváli, poj:
 Češen . . .

11. Svatovsko oblačilo.

Imeniten kralj je dal napraviti veliko gostijo, ter je mnoge nanjo povabil. Med gosti je pa bil, ki ni bil svatovski oblečen. Kralj ga je vidil, se je razserdil, ter je hudo kaznil gosta.

Vidiš, otrok moj, kralj nebes in zemlje, Božji Zveličar je tudi pripravil nam kristjanom sveto

gostijo; vabi nas prijazno k svoji mizi rekoč: „Pridite vsi k meni, ki ste nadložni in obteženi, jaz vas bom poživil“.

Ta gostija Kristusa je neizmerno sveta, in le s čistim in pobožnim srcem se sme k nji pristopiti. Posvečujoča milost je svatovsko oblačilo, ki mora dušo lepšati, ako češ prejeti Jezusa, najčistejšega in najsvetejšega.

V lepih bukvah „Hoja za Kristusom“ se bere: „Glej, vse nebo te ne obseže, o Gospod, in vendar me vabiš vživat tvoje meso in tvojo kri! Ko bi sam tega ne veleval, kdo bi si upal, pristopiti k tvoji sveti mizi?“

„Noe, pravični, je 100 let delal barko, da bi mogel z

malo osebami si življenje rešiti; jaz pa, kako bom mogel se v kratkem pripraviti, in pa Stvarnika vsega sveta prejeti?“

„Mojzes je skrinjo zaveze naredil iz neukončljivega lesa, jo prevlekel s čistim zlatom, da bi postavske table spoštljivo v nji shranil; in jaz, uboga stvar, naj se prederznem, tebe začetnika življenja in postave, sprejeti v svoje serce?“

„Salomon, najmodrejši vseh kraljev, je 7 let delal veličastni tempelj v Jeruzalemu; jaz pa se ne bom trudil, olepšati tempelj svoje duše, da bi tebe vredno sprejel v svoje duhovno prebivališče?“

Ne obupaj, ljubo moje dete, ampak delaj priprave za prvo

sveto obhajilo, kolikor ti je mogoče; vse drugo bo storil tvoj Zveličar in njegova Božja Mati. Le prav vestno si prizadevaj, da se boš znebival svojih pogrēškov; premaguj vse hudo iz ljubezni do Jezusa, bodi zmeraj pobožniši, pokorniši, krotkejši; hodi pred Bogom, ter imej povsod njegovo sveto postavo pred očmi; bodi dober otrok Marijin, in daj se voljno voditi svojemu angelu varhu.

12. Dnevni red

k pripravi na prvo sv. Obhajilo.

Da se prav in dobro pripraviš, ljubi otrok, na prvo sveto obhajilo, priporočam ti, beri pogostoma ta-le dnevni red, in derži se ga natanko.

1. Moli juterno molitev

prav zbrano, ter misli: Veliki dan se bliža. Stori dober namen, da boš delal vse čez dan iz ljubezni do Jezusa, da boš iz ljubezni do njega rad kaj poterpel, in pogostoma zdi-
huj: „O presladki Jezus, daj da te ljubim zmeraj bolj“.

2. Pri juterni molitvi, ali v cerkvi, ali saj zvečer beri počasi del iz teh pripravljavnih bukvic. Prav zate so sestavljene in prav koristne ti utegnejo biti.

3. Pojdi, če je le mogoče, vsaki dan k sveti maši. Bodi prav pobožen in spoštljiv v cerkvi, ter dajaj drugim spodbudljivi zgled. Iz vsega tvojega obnašanja naj se vidi, da s spoštovanjem hrepeniš po prvem

sv. obhajilu, in da ga ne čakaš lahkomišljeno.

4. V šoli bodi miren, priden, pazljiv. Če se ti učenje težko dozdeva, premaguj se, in trudi se iz ljubezni do Božjega Zveličarja; prosi ga prav zaupljivo razumnosti in poterpežljivosti, pa ti bo boljše vse.

5. Kedar je keršanski nauk, se dobro zanj pripravi, ter skušaj vse prav dobro umeti. Tvoj prosti čas rad v to obračaj, da se boš ali učil ali pa kaj lepega bral.

6. Na ulicah in v družini bodi prav čeden, miroljuben, ter ne trati preveč časa na igranje; saj vidiš, kako imenitno nalogo imaš, namreč pripravljati se na največi dan tvojega življenja.

7. Do staršev bodi vselej prav spoštljiv in prijazen, ubogaj jih na besedo, in razveseluj jih s spodobnim vedenjem.

8. Pri jedi se varuj vsake nespodobnosti. Kedar dobiš jed, ki ti ni po volji, misli na jesih in želč, ki so ga ponujali Jezusu. Posluži se take prilike v premagovanje samega sebe, in iz ljubezni do Jezusa se zatajaj, da te lastna ljubezen in počutnost in poželjivost ne premaga.

9. Nedelje in praznike posebno posvečuj. Moli pobožno, in beri kaj dobrega. Pregleduj svoje djanje, prebiraj ta dnevni red, in prašaj se, koliko si se že pripravil na prvo sv. obhajilo. Obžaluj prav serčno storjene pregreške in delaj dobre sklepe zanaprej.

10. Opravljaj natanko svojo večerno molitev, napravi kratko izpraševanje vesti, misli spet: Veliki dan se bliža, in priporoči se Jezusu pa Mariji pa Jožefu.

II. Premišljevanja, zgledi, molitve.

1. Misli na svojega Stvarnika.

Gas mladosti gre ljubemu Bogu. Bog sam ti pravi: „Daruj mi svoje serce!“ Ti si ustvarjen od Boga in za Boga, in imaš biti njegov zdaj in po smerti. Mladost je začetek življenja, in ta začetek imajo otroci dajati Bogu. Bodi torej prav priden in pobožen, ljubi otrok, in misli na Stvarnika v dneh svoje mladosti.

Zgled: Božje dete. — Jezus, Sin Božji, je postal otrok človekov, da bi nas naredil otroke Božje; pa tudi zato je otrok postal, da bi otrokom pa vsem ljudem dal zgled, kako naj bodo pobožni, pokorni in ljubeznjivi, namreč kakor on sam, kakor deček Jezus. Njegovo največe veselje je bilo: „Boga častiti pa dobro delati“. Le poglej, moj otrok, ta najlepši zgled, in misli tudi pridno na Boga; časti ga, ljubi ga, daruj se mu za vse svoje življenje.

Molitev. Ti, o ljubi Bog, si me ustvaril, pri sv. kerstu pa vzel za svojega otroka. Tebi hočem služiti, tvoj hočem biti od mladosti. Tebi darujem svoje serce, ter se ti izročim za čas

in večnost. Vodi, vladaj, ravnaj me vsega po svoji sveti volji Božji, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. Hodi pred Bogom.

Bog vidi vse; zakaj on je povsodi pričujoč, bodi kjerkoli, otrok moj. Duh Božji te nevidno obdaja, ter gleda, kaj delaš; on vidi celó najskrivniši misli tvojega serca. Obnašaj se torej povsod dobro in spoštljivo, ne stori nikdar nič hudega, ampak delaj dobro, in hodi pred Bogom, potem te bo blagoslovil in vodil in kdaj vzal v nebesa.

Zgled: Pobožni Tobija. — Pobožni oče Tobija je nekoč rekel svojemu sinu: „Moj sin,

imej Boga pred očmi vse dni svojega življenja, pa varuj se, da v greh ne privoliš, in da zapoved Božjih ne prelomiš“. Tobiju se je godilo prav dobro, ker se je držal po dobrem tem opominu. Imej tudi ti Boga pred očmi vse dni svojega življenja, živi po njegovih zapovedih, gotovo bo tudi tebi zmeraj dobro.

Molitev. O Bog, v tebi živimo in se gibljemo, tvoja roka nas derži, in nihče se pred tabo skriti ne more. Milost mi daj, da pred tabo hodim, kakor ti je dopadljivo! Ohrani me zmeraj na potu strahu Božjega in čednosti, da ostanem tvoj dobri otrok na zemlji, in da bom naposled deležen večnega veselja. Amen.

3. Ljubi Boga čez vse.

Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje pameti, in iz vseh svojih moči. Pervo to in največo zapoved spolnuješ, če se skerbno ogibaš, česar Bog rad ne vidi, če greh čertiš in se ga bojiš, kakor strupene kače, nasproti pa pridno in veselo dobro delaš in vse iz ljubezni do Boga opravljaš.

Zgled: Sveti apostelj Pavel. — Rekel je: „Nečem vedeti o ničem drugem, kakor le o Jezusu, ki je zame na križu umerl. Nič me ločiti ne bo moglo od ljubezni Kristusove“. Ta apostelj je delal in terpel neizmerno veliko za Boga, in veselo je dal svoje življenje zanj. Lju-

bezen je močnejši ko smert. Ljubezen vse oslajša in olajša. Ljubi Boga, pa mu boš tudi ti služil veselo.

Molitev. O moj Bog, zahvalim se ti iz vsega serca za vse dobro, ktero si mi skazal. Darujem ti zato svoje serce in svojo ljubezen. Iz ljubezni do tebe hočem tvoje zapovedi zvesto spolnovati, in ti z lepim vedenjem veselje delati. Zlasti se hočem ogibati vsega hudega, ker ti greh čertiš. Daj mi milost, o Bog, da ti bom zvest, in da se nikdar ne ločim od tvoje ljubezni. Amen.

4. Bodi dober otrok.

Tvoja sveta dolžnost je velikrat misliti na ljubega Očeta

v nebesih, in v molitvi ž njim govoriti. Molitev bodi tvoje veselje, in noben dan ne mini, da bi večkrat in pobožno ne molil. Moli zjutraj in zvečer, pred jedjo in po jedi, in kedar zvoni angeljsko pozdravljenje. Skleni pobožno svoje roke, in povzdiguje z rokami vred tudi svoje serce kviško, kedar moliš.

Zgled: Sveti Frančišek Saleški. — Ta sveti škof je bil prav pobožen, je veliko molil in pa rad. Nekoč je razlagal otrokom veselje v raji, in kako je ljubi Bog sam hodil s prvimi starši. Otrok reče: „Škoda, da ni več tako!“ Frančišek Saleški pa odgovori: „Bodite potolaženi, otroci, ljubi Bog nam je dal molitev, kedar molimo,

z Bogom govorimo, in ž njim kakor z očetom hodimo“.

Molitev. O ljubi Zveličar, ki si rekel; „Karkoli boste Očeta prosili v mojem imenu, vam bo dal“, prosim te veselja in ljubezni do molitve. Milost mi dodeli, o Bog, da rad in z veseljem v molitvi s tabo govorim, in da vsakdanje molitve zmeraj pobožno in natanko opravljam. Amen.

5. Bodi zbran v cerkvi.

Cerkev je prebivališče Božje, v nji si ljubemu Zveličarju prav blizo. Bodi prav rad na tem svetem kraji, in obnašaj se v cerkvi zmeraj spoštljivo in čedno. Varuj se v cerkvi ozirati se ali z drugimi se pogovarjati; to

je greh in žali Boga. Ne pozabi nikdar, da Bog sam tukaj prebiva in te gleda. Če boš zbran in pobožen, te bo rad imel in te poplašal; ko bi bil pa poreden, bi te moral kaznovati.

Zgled: Sveti Janez milošinar. — Nekoč je nekaj dečkov v cerkvi šepetal, on pa jih vpričo vseh ven spodi rekoč: Če ste prišli Boga molit, vedite se spoštljivo; podobni pa ste onim kupovavcem in prodajavcem, ktere je Zveličar iz temeljna izgnal rekoč: „Moja hiša je hiša molitve“. Bog se mora tudi nad tabo serditi, če v njegovi hiši nisi tih in pobožen.

Molitev. O moj Bog! Cerkev je kraj, na katerem si prav

posebno pričujoč. V cerkvi hočem torej zmeraj na te misliti, pobožno moliti, in z lepim obnašanjem ti veselje delati. 12letni deček Jezus mi je dal zgled; daj mi milost, da bom v cerkvi zmeraj pobožno in zbrano se zadržal. Amen.

6. Bodi dober otrok Marijin.

Marija je mati Jezusova, našega Zveličarja. Zdaj je v nebesih v veliki slavi in veličastvu. Ljubi nas vse priserčno, in je naša dobrotljiva mati, ki nam rada pomaga. Ona tudi zate, ljubi otrok, neprenehoma skerbi, ter želi ti dobro storiti, in za roko te v nebesa pripeljati. Ljubi in časti jo priserčno, in hodi za njo kakor dober otrok.

Pozdravljaj jo pogostoma z angelskim češenjem, in pa rad moli sveti rožni venec.

Zgled: Deček Odilon. — Odilon, ko je bil majhen, še hoditi ni mogel, strežnica ga je morala nositi. Nekoč gre ž njim v cerkev Matere Božje, ga postavi na tla, pa gre malo proč. Odilon vidi v cerkvi podobo Matere Božje, ter jo goreče prosi, naj mu pomaga, da bi mogel stati in hoditi. In glej, Marija mu je pomagala, sam je mogel iti domu, in poznej je bil pobožen in sloveč opat Klinejski.

Molitev. O moja Mati Marija! Ljubim in častim te iz vsega svojega serca. Vse svoje

življenje hočem biti tvoj dobri otrok, in posnemati tvoj zgled. Maternemu tvojemu sercu se izročam z dušo in telesom, in z vsem, kar imam in kar sem. Bdi nad mano v vsaki nevarnosti dušni in telesni, in varuj me vsega hudega. Stoj mi na strani zdaj in na mojo smertno uro. Amen.

7. Časti in ljubi svojega angela varha.

Od mladosti tvoje ti na strani stoji nebeški duh, ki te spremlja od zibeli do groba. Ne vidiš ga, ker je duh, on pa tebe vidi in te opazuje, karkoli delaj ali govori ali misli. Tvoj sveti angel varh te prav zelo ljubi, in ti dobro stori, kjer le more; on bdi nad tabo in te

varuje vseh dušnih in telesnih nevarnost. Zatorej ga ljubi in časti in bodi mu hvaležen s tem, da ga boš ubogal, in da ne boš nikdar nič hudega storil.

Zgled: Sveti Patricij. — Ko je bil še deček, so ga vjeli morski roparji in na Irsko pripeljali, kjer je moral svinje pasti. Deček je bil pobožen, ter je ravnal po opominih svojega angela varha. Njegov angel varh ga pelje k jami, ki so jo bile svinje izrile. Tù najde Patricij prav veliko zlatega denarja, da je mogel ž njim se odkupiti. Poznej je šel pa spet na Irsko, kjer je delal ko verovestnik ali apostelj in je v veliki svetosti umerl.

Molitev. Ljubi moj angel varh! Priporočam se tvojemu svetemu varstvu; pomagaj mi v vseh dušnih in telesnih nevarnostih; pomagaj mi vsako skušnjava berž odgnati, in varuj me hudobnega sovražnika. Kakor ti v nebesih, tako hočem jaz na zemlji Bogu služiti, in pridno dobro delati. Vodi me za roko, da ne zgrešim prave poti, in da k tebi pridem v nebesa. Amen.

8. Časti ljube svetnike.

Svetniki so nekoč tudi na zemlji živeli, zdaj pa so v nebesih. Tam so neizrečeno srečni, in ker nas ljubijo, bi radi tudi nas pripeljali v večno srečo. Svetnike moramo lepo častiti

in jih pomoči prositi, zlasti pa njih zglede pošnemati in pa njih čednosti. Če bomo živeli, kakor so oni živeli; bomo tudi prav gotovo k njim prišli v nebeško domovino.

Zgled. Sveta Terezija. — Ko je bila Terezija še otrok, so ji oče vsaki dan nekaj brali iz življenja svetnikov. To branje jo je močno veselilo, in sama je večkrat brala po cele ure, ter je sveto premišljevala podobe svetnikov. Pa je tudi vse svoje djanje in nehanje uravnavala po zgledih svetnikov. Pozneje je bila Terezija prednica v samostanu, ter je umerla v veliki svetosti.

Molitev. O vi ljubi svetniki Božji, ki ste že v nebesih,

v kraji večnega veselja in radovanja, ne pozabite nas, ki bivamo še na zemlji, v tej solzni dolini. Prosite goreče za nas pri Bogu, da bomo hodili za vami, posnemali vaše zglede, da bomo zmeraj dobri in pobožni, in da bomo tudi mi k vam prišli v večno zveličanje. Amen.

9. Spoštuj očeta in mater.

Svoje starše moraš spoštovati, to zapoveduje Bog v četerti zapovedi: „Spoštuj očeta in mater, da se ti bo dobro godilo, in da boš dolgo živel na zemlji“. S starši torej ne bodi nikdar grob in neotesan, varuj se mermranja, in ne žali jih. Bodi zmeraj spoštljiv in prijazen do

svojih staršev, ubogaj jih, delaj po njih naukih in opominih, in napravljaj jim veselje s svojim lepim obnašanjem.

Zgled: Sveto dete Marija. — Najboljši otroka na svetu sta bila Jezus pa Marija. Joahim in Ana, Marijini starši, so prebivali v Nazaretu, ter so imeli največi veselje nad svojo hčerko Marijo. Pa je to dete tudi vselej skazovalo svojim staršem največi spoštovanje in ljubezen. Angel bi ne bil mogel biti pobožniši in pokorniši, kakor je bila Marija. Bodi tudi ti tako dober in ljubeznjiv otrok.

Molitev. O Bog, ti si zapovedal: „Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in da se

ti bo dobro godilo na zemlji“. Po zgledu Jezusovem in Marijinem hočem to zapoved zmeraj zvesto spolnovati, svoje starše ko tvoje namestnike spoštovati, in jim pokoren biti. Prizadevati si hočem, da jim bom z lepim vedenjem veselje delal. Blagoslovi, o Bog, moje ljube starše. Amen.

10. Ljubi svoje starše.

Oče in mati so tvoji največi dobrotniki na zemlji; že od tvojih mladih nog so ti skazovali toliko dobrega, da še sam ne veš. Zatorej ljubi svoje starše vsaki otrok, ki je dober, ter jim je iz serca hvaležen. O nikoli ne pozabi, kolikanj te ljubijo tvoji starši, in moli pridno zanje. Kaži svojo ljubezen

in hvaležnost s čednim vedenjem,
in pomagaj jim, kolikor moreš.

Zgled: Egiptovski Jožef. —
Še otrok je bil ljubček svojega
očeta, ker je bil prav pobožen
in prijazen. Ko je v Egiptu
postal kralj, in ko so prišli nje-
govi bratje k njemu, je precej
vprašal: „So li moj oče še živi?
Hitite k njim, in berž naj pri-
dejo doli v Egipt“. Ko so bili
prišli oče Jakop, jim hiti Jožef
naproti, jih objame in poljublja.
Dal jim je v last najlepši del
Egipta, ter jim je pomagal v
vseh stvareh.

Molitev. O Bog, ti hočeš,
da naj svoje starše otroški lju-
bim, in da naj jim bom hvale-
žen. Pomagaj mi, da bom to

dolžnost zmeraj zvesto spolnoval, da se bom do njih obnašal vedno ko dobri otrok. Priserčno te prosim, blagoslovi moje starše, in obilno jim poverni vse dobro, kar so ga meni storili. Daj jim dolgo življenje in srečo, in vzemi jih nazadnje k sebi v večno zveličanje. Amen.

11. Bodi staršem pokoren.

Ljubi Bog ti je dal starše, da zate skerbe in te dobro odrejajo. Perva človeka je vodil Bog sam; potlej pa je starše postavil za svoje namestnike. Zatorej jim moraš biti natanko pokoren, in prec storiti, kar ti zapovedó; Bog sam ti zapoveduje po starših. Dober otrok uboga na skok brez odloga,

brez nasprotovanja, hitro in veselo, kakor Jezus svoje starše.

Zgled: Pobožni Izak. — Abraham je dobil povelje od Boga, naj daruje svojega sina Izaka; zato vzame derv, jih naloži Izaku, ki jih nese na goro Morijo. Izak stori vse voljno, na očetovo povelje celó poklekne, da bi se dal zaklati in darovati. Zavoljo te velike pokoršine Bog ni pustil Izaka darovati, temuč ga reši po angelu, Izaka pa je Bog obilno poplačal.

Molitev. O Božje dete Jezus! Ti si mi dal najlepši zgled pokoršine, kakor ti hočem biti tudi jaz podložen in pokoren. Nikdar nečem svojih staršev žaliti s kako nerodnostjo, ukljub-

nostjo in neubogljivostjo, ampak bom vselej rad poslušal in veselo storil, kar mi bodo veleli. Starši namestujejo Boga, ter me žele prav dobro odgojiti. Blagoslovi, o Bog, njih prizadeve, in poterdi mojo dobro voljo. Amen.

12. Časti mašnike.

Sveto pismo pravi: „Boj se Gospoda iz vsega serca, ter imej njegove mašnike v časti“. Tudi ti, ljubi otrok, časti in ljubi dušne oskerbnike, duhovne očete; oni so služabniki Božji, in delé njegove milosti, podajajo ti svete zakramente, in te vodijo po varni poti v nebesa. Ubogaj duhovnega očeta, in imej ga kakor vidnega angela

varha, ki ti ga je Bog poslal v zveličanje. Spoštuj jih in moli pridno zanje.

Zgled. Sveti Frančišek Serafinski. — Veliki ta svetnik je imel toliko spoštovanja pred mašniki, da je rekel: „Ko bi me srečala angel pa mašnik, bi najpred mašnika pozdravil“. Hotel je s tem reči, da mašniki po svoji oblasti in častivosti presegajo celó angele. Mašniki delajo, kar je storil Zveličar sam; zakaj rekel je: „Kakor je mene Oče poslal, tudi jaz vas pošljem“.

Molitev. O Božji Zveličar Jezus Kristus! Ti si mi dal mašnike, ki mi kakor zvesti prijatli zmeraj na strani stojé,

ki me za roko vodijo skozi pozemeljsko življenje v nebeško domovino. Zahvalim se ti iz vsega serca za toliko to dobroto. V zahvalo bom mašnike zmeraj častil in ljubil, jih rad poslušal, in goreče zanje molil. K temu pa mi dodeli svojo milost. Amen.

13. Ubogaj učitelja.

Učitelju in odgojitelju si dolžan, ljubi otrok, spoštovanje, ljubezen, pokoršino. Učitelji ti mnogo dobrega storé, te učé koristnih vednost, ter te odgojujejo, da bi bil dober in srečen človek. Ne bodi torej do svojega učitelja nikdar zoperljiv, nespoštljiv, ampak bodi vselej priljuden, spoštljiv, hvaležen. Uči se marljivo, in bodi pazljiv

pri nauku; dober otrok dela učiteljem veselje, sam sebi pa največi blagoslov.

Zgled: Sveti Stanislav Kostka. — Nekoč zapove učitelj šolarjem, naj nosijo derva, ter je natanko odločil, koliko polén ima vsakdo prinesti, da jih je vadil v pokoršini. Stanislav se je zvesto držal ukaza, drug deček je hotel pa preveč nesti, in zato prosi Stanislava, naj mu pomaga. Pokorni otrok Stanislav pa odgovori: „Pomagal ti bom že, pa ne smeš nesti več, kakor so učitelj zapovedali“.

Molitev. O Božji Zveličar! ki si iz nebes prišel, da bi nas učil, in ki si nam dal tudi dobre učitelje in odgojitelje, prosim

te, blagoslovi jih obilno, in poverni jim, kar so mi dobrega skazali. Daj mi milost, da se vedno ravnam po njih dobrih naukih in opominih, in da rastem po tvojem zgledu, kakor v starosti tako tudi v čednosti in ljubeznjivosti pred Bogom in ljudmi. Amen.

14. Ljubi svoje brate in sestre.

S svojimi brati in sestrami te je ljubi Bog prav tesno zvezal: vi spadate v taisto družino, stanujete v taisti hiši, in jeste pri taisti mizi. Ker ste skoro zmeraj skup, zato hoče Bog, da drug družega bratovsko ljubite, in prav v miru med sabo živite. Res, le imejte sveto ljubezen pa edinost med sabo.

„Glej, kako dobro in prijetno je“, pravi sveto pismo, „kedar bratje složno med sabo živé“.

Zgled: Sveti Bernard. — Bernard je imel še pet bratov, najmlajšemu je bilo ime Nivard, bil je še deček, ko so bili peteri drugi bratje svet zapustili in v samostan se podali. Nivard si je igral na dvorišu, ko so njegovi bratje ravno slovo jemali. Objemši ga, mu rekó: „Zdaj je vse tvoje, bodi prav srečen!“ Pobožni deček pa odgovori: „Jaz grem tudi z vami, sicer bi imeli vi nebesa, jaz pa le zemljo“.

Molitev. Dobri Bog, tvoji ljubezni priporočam vse svoje brate in sestre. Oblagodari jih

na duši in na telesu! Daj, da se bomo prav odkritoserčno ljubili. Daleč bodi od nas prepir in žaljenje. Priserčno se hočemo ljubiti, miroljubni in prizanašljivi med sabo biti. Poterjaj mene, moje brate in sestre v dobrem, in varuj nas vsikdar vsega hudega. Amen.

15. Spoštuj starost.

Ko je šel nekoč častitljivi starček, pobožni prerok Elizej, v mesto Betel, so ga hudobni otroci pitali s pleščem. Bog pa jih je kaznoval pri tej priči, ker je poslal medvedov iz gojzda, ki so hudobneže raztergali. Ti vidiš iz tega, ljubi otrok, kako nerad ima Bog, če otroci ne spoštujejo starih ljudi. — Pre-

govor pravi: Kdor ne spoštuje starosti, ni vreden starosti. Imej torej veliko spoštovanje pred sivo glavo.

Zgled: Mladi Tobija. — Nekega dné, ko je vidil stari Tobija, da bode v kratkem umerl, pokliče svojega sina k sebi ter mu dé: „Ljubi sin, poslušaj moje besede, in obderži jih v svojem sercu: Spoštuj svojo mater, dokler živi, in misli na to, koliko da je prestala zavoljo tebe. Hodi pred Bogom, in spolnuj njegove zapovedi“. Tobija pa odgovori: „Oče, karkoli ste mi zapovedali, vse bom storil“.

Molitev. Zapovedal si, o Bog, v svoji sveti postavi, da

imamo starim ljudem posebno spoštovanje skazovati, in kaznoval si one hudobne dečke, ki so zasramovali starega preroka Elizeja. Prosim te, dodeli mi, da nikdar nobenega starega človeka ne razžalim, temuč da tvojo voljo, ki hoče, da se starost spoštuje, zmeraj zvesto spolnujem. Amen.

16. Ogibaj se hudobnih tovaršev.

Žalibog, so tako hudobni ljudje, katerim ni dosti, da sami grešé, temuč hočejo še druge otroke v hudo zapeljati, in jih na duši in na telesu nesrečne storiti. Ti pohujšljivci govoré in delajo, kar je gnjusoba pred Bogom. Zveličar imenuje take zapeljivce grintove ovce, ki še

druge okužijo. Bodi daleč od njih, ljubi otrok, in ogibaj se jih kakor strupene kače. Kedar te hoče kdo v hudo zapeljati, povej staršem.

Zgled: Avguštin. — Sveti Avguštin nam sam pripoveduje, kako je deček zašel v družino hudobnih tovaršev, s katerimi je marsikaj nerodnega naredil. Enkrat je šel ž njimi ponoči na sosedov vert rabutat. Avguštin je poznej to močno obžaloval, da je bil v svoji mladosti tako neugnan, ter je očitno spoznal, da hudobna družina ga je spridila.

Molitev. O Bog, obvaruj me hudobnih in slabih tovaršev, da me v hudo ne zapeljejo.

Kedar bom kaj hudega vidil ali slišal, ne bom tega nikdar počenjal; zmeraj se bom bal, da bi Boga ne razžalil. Daj mi, o Bog, to milost, da bom obhajal le z dobrimi in pobožnimi, da bom v njih družbi tudi vedno dober in pobožen. Amen.

17. Bodi prav ponižen.

Ponižnost je vsem ljudem potrebna, pa tudi tebi, ljubi otrok! Napuhnjenim se Bog zoperstavlja, ponižnim pa svojo milost daje. Uči se torej od ljubega Jezuška, kako ti je ponižnemu in krotkemu biti iz serca. Kako ubogo in siromaško je bilo preljubo dete Jezus! Pomisli na hlev, na jasli, na slamo v Betlehemu, ter ogibaj se vsake nečimurnosti.

Zgled: Ponižni cestninar. — Šel je farizej v tempelj, se je postavil najnaprej, da so ga mogli vsi viditi, in napolnjen z ošabnostjo je rekel: „Gospod Bog, zahvalim se ti, da nisem kakor drugi ljudje“. Pri vratih pa je bil cestninar, je molil natihoma, in ponižno ter skesano je djal: „Gospod, bodi milostiv meni grešniku“. Cestninar je bil pri Bogu opravičen, prevezetni farizej pa zaveržen.

Molitev. O Bog, varuj me napuha in nečimurnosti. Kar imam dobrega, je od tebe, in iz serca ti bom za to hvaležen. Vse pozemeljsko prejde, in v tvojih očeh nima nobene vrednosti. Čisto in ponižno serce ti je pred vsem dopadljivo. Zatorej

mi daj milost, da bom vsikdar, kakor moj Zveličar, ponižen in iz serca krotak, in tebi prijeten. Amen.

18. Bodi zmeraj priden.

Moj otrok! Ti nisi na svetu, da bi le igral si in se kratkočasil; dokler si mlad, se moraš pridno učiti, se vaditi koristnega dela, da boš mogel poznej kaj verlega storiti. Lenoba je vsega dobrega hudoba, ona je začetek vsega hudega. Čas mladosti je prav drag. Porabljal ga prav dobro, in stori voljno in natanko, kar ti porekó starši in učitelji.

Zgled: Deček Jezus. — Božji deček Jezus ni le molil, ampak je svojim staršem tudi

pomagal pri delu. Zdaj je pomagal svojemu redniku Jožefu, zdaj svoji sveti materi, kakor so bila domača opravila. Vse, karkoli so starši zaželeli, vse je storil rad in hitro. In karkoli je delal, vse je delal na čast Božjo. Delaj tudi ti vedno rad, in posvečuj svoje delo s pobožno molitevjo.

Molitev. Daj mi, o Bog, pamet, da vidim, kako škodljiva in nevarna je lenoba, in obvaruj me je. Dodeli mi veselje in ljubezen do dela. Človek je rojen, da dela, kakor tič, da leta. Kdor ne dela, naj ne jé. Zatorej bom čas svojih mladih let dobro obračal, da se bom naučil veliko dobrega in koristnega, da bom mogel

svoj poznejši poklic natanko spolnovati. Amen.

19. Ohrani si čisto serce.

„Blagor njim, ki so čistega serca, zakaj Boga bodo gledali“. Bogu nič ni tako ljubo, kakor nedolžnost pa čisto serce; in ako hočeš biti Bogu dopadljiv otrok, moraš vse nemarno in nespodobno studiti. Ako ti pride kaj huđega na misel, misli berž na Boga, ki vse vidi, prosi Marijo, naj ti pomaga, in priporočaj se svojemu sv. angelu varhu.

Zgled: Sveti Karol Boro-
mej. — Že kot deček se je od-
likoval s posebno sramežljivo-
stjo. Ni mogel terpeti, da bi
se bilo govorilo ali delalo
kaj nespodobnega. Velike in

mnoge so bile nevarnosti, ki so pretile njegovi nedolžnosti; toda njegova vestnost pa njegova bogaboječnost ste bile tako močne, da je hitro premagal vsako skušnjava, in da je svojo dušo in telo čisto ohranil vse svoje življenje.

Molitev. O prečista Devica Marija, ker je bilo tvoje serce prosto vsacega grešnega madeža, si Bogu bila tako ljuba, da si postala mati Odrešeniku sveta. Zdaj si ko preslavna kraljica na prestolu Božjem, in se tam neskončno veseliš. Sprosi mi vendar milost, da zmeraj ohranim čisto serce, varuj me v vsaki nevarnosti, da nedolžnost ohranim, in da bom vreden k tebi priti v nebesa. Amen.

20. Sovraži laž.

Bog je resničen, in torej hoče, da tudi mi ljubimo resnico, in da nikdar po krivem ne pričamo. Hudobni duh se imenuje oče laži; kdor je resničen, se imenuje otrok božji, kdor pa laže, je otrok hudega. Vsaka laž je greh. Ne govori: saj nihče ne vé, če lažem; seveda, ljubi Bog vé, če neresnico govoriš, in pa kaznoval te bo zato, ker laž Bog sovraži.

Zgled: Sveti Tomaž Akvinčan. — Ta svetnik je šel nekega dne sprehajati se s sobratom svojim. Ko sta bila na polji, mu reče tovarš: „Vidiš, voli letajo po zraku“. Tomaž pogleda kviško, tovarš se mu hoče pa smejati. Svetnik pa mu resno

odverne: „Prej bi bilo verjeti, da voli letajo po zraku, kakor da lažejo kristjani“.

Molitev. O Bog, ki si resnica, in vsako laž sovražiš, vdihni mi sveto ljubezen do resnice. Vsake laži se hočem vestno varovati; zakaj, le če sem resničen, morem biti tvoj otrok, in tebi dopasti. Laž prihaja od zdolej, od prvega lažnika; nikdar ne bom poslušal šepetanja hudobnega sovražnika, ampak le tebi, o moj Bog, hočem služiti v duhu in v resnici. Amen.

21. Bodi zmeren v jedi in pijači.

Ljubi Bog je tako uredil, da je treba vsaki dan jesti in piti, da si življenje ohranimo, in da novih moči dobivamo za delo.

Prepovedano je le več jesti in piti, kakor je dobro in potrebno. Nezmernost je glavni greh. Varuj se je vse svoje življenje; ne bodi lizast in sladkosneden v svoji mladosti, to ni lepo, pa tudi greh je. Pred in po jedi vsakrat pobožno moli, in zahvali se Bogu iz serca za živež in zdravje.

Zgled: Pobožni Daniel. — Kralj Nabuhodonozor je dal Daniela pa še drugih berhkih in ročnih dečkov izraelskih pripeljati v kraljevo palačo; dobivati in jesti so imeli taiste jedi, kakor sam kralj. Te jedi pa so bile prepovedane po judovski postavi, zato prosi Daniel komornika, naj njemu in njegovim judovskim tovaršem

daje jesti le sočivja. In glej, pobožni dečki so bili o sočivji in vodi veliko lepši ko drugi.

Molitev. O Bog, zahvalujem se ti iz serca za jed in pijačo, ki mi jo vsaki dan tako dobrotno deliš. Ves blagoslov prihaja od tebe. Ti pa tudi hočeš, da tvojih darov nikoli ne zlorabim. Zmernost uterjuje zdravje, zagotavlja dolgo življenje, ter daje duši veselost in sladki mir. Zmernost bodi torej moja tovaršica na potu življenja. Stoj mi na strani, o Bog, da čednost zmernosti vedno ohranim.

22. Bodi poterpežljiv in krotak.

Jeza je glavni greh, jeza je izvir in vzrok veliko drugih

grehov. Iz jeze se porodi prepir in nesloga, kletev, zmerjanje, grobosti. Varuj se torej, ljubi otrok, gerde jeze, in raji poterpežljivo prenašaj žaljenja in zopernosti, ker tako hoče ljubi Bog. Božji Zveličar je rekel: „Učite se od mene; zakaj krotak in ponižen sem“. Prosi torej velikrat Jezusa, naj ti da poterpežljivosti in krotkosti, in naj te varuje vsake jeze.

Zgled: Jezus v terpljenji. — Premišljuj preljubo dete Jezusa v hlevu betlehenskem. V jaslih leži, na terdi slami. Toliko da se je rodilo, že ga preganja kervoželjni Herod. Ko je terpel, je bil kakor jagnje, ki se brez mermranja peljati

pusti v mesnico. Celó v strašnih bolečinah križanja Zveličar ni tožil; molil je pa terpel, ves vdan, ves poterpežljiv, dokler ni duše izročil v roke nebeškemu Očetu.

Molitev. O Bog, ti pripušaš, da pride terpljenje nadme, ker me hočeš poskušati, očiševati, spopolnovati. Dodeli mi milost, da bom vsako terpljenje sprejemal kakor dar iz tvoje očetovske roke, in da bom terpljenje prenašal, kakor moj Božji Zveličar, brez tožbe in tarnanja. Kar je govoril Jezus na Oljski gori, to bodi tudi moje geslo: „Oče, ne moja volja, ampak tvoja volja se zgodi“. Amen.

III. Tri Božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog: Oče, Sin in sveti Duh, kateri si vse vstvaril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog, razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, večna in neskon-

čna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe z obličja v obličje gledati, ljubiti, in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si to obljubil, kateri si vsemogočen, zvest, neskončno

dobrotljiv in usmiljen. O Bog, poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega serca, čez vse, ker si največi dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod, bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo

neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega Stvarnika, Odrešenika in Posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta, razžalil. Terdno sklenem, vse grehe, in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka, in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

IV. Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog, Oče nebeški, usmili se nas!
 Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili
 se nas!

Bog, sveti Duh, usmili se nas!
 Sveta Trojica, en sam Bog, usmili
 se nas!

Sveta Marija, *)
 Sv. Mati Božja,
 Sv. devic Devica,
 Sv. Mihael,
 Sv. Gabriel,
 Sv. Rafael,

*) Za nas Boga prosi!

Vsi ssv. angeli in arhangeli, *)
 Vse ssv. verste zveličanih duhov,
 Sv. Janez Kerstnik, **)
 Sv. Jožef,
 Vsi ssv. očaki in preroki, *)
 Sv. Peter, **)
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matej,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,

*) Za nas Boga prosite!

**) Za nas Boga prosi!

Sv. Luka, *)

Sv. Marka,

Vsi ssv. aposteljni in evange-
listi, **)

Vsi ssv. učenci Gospodovi,

Vsi ssv. nedolžni otroci,

Sv. Štefan, *)

Sv. Lavrencij,

Sv. Vincencij,

Ssv. Fabijan in Sebastijan, ***)

Ssv. Janez in Pavel,

Ssv. Kozma in Damijan,

Ssv. Gervazij in Protazij,

Vsi ssv. marterniki, **)

Sv. Silvester, *)

Sv. Gregorij,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

*) Za nas Boga prosi!

**) Za nas Boga prosite!

***) Za nas Boga prosita!

Sv. Jeronim, *)
 Sv. Martin,
 Sv. Nikolaj,
 Vsi ssv. škofje in spoznovavci, **)
 Vsi ssv. učeniki,
 Sv. Anton, *)
 Sv. Benedikt,
 Sv. Bernard,
 Sv. Dominik,
 Sv. Frančišek,
 Vsi ssv. mašniki in leviti, **)
 Vsi ssv. mnihi in pušavniki,
 Sv. Marija Magdalena, *)
 Sv. Agata,
 Sv. Lucija,
 Sv. Neža,
 Sv. Cecilija,
 Sv. Katarina,
 Sv. Anastazija,

*) Za nas Boga prosi!

**) Za nas Boga prosite!

Vse ssv. device in vdove, *)
 Vsi svetniki in svetnice Božje,
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam,
 o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas,
 o Gospod!

Vsega hudega, **)

Svoje jeze,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Skušnjav hudičevih,
 Jeze, sovraštva in vse hude
 volje,

Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Šibe potresa,
 Kuge, lakote, vojske,
 Večne smerti,
 S skrivnostjo svojega svetega
 včlovečenja,

*) Za nas Boga prosite!

**) Reši nas, o Gospod!

S svojim prihodom, *)
 S svojim rojstvom,
 S svojim kerstom in sv. postom,
 S svojim križem in terpljenjem,
 S svojo smertjo in svojim po-
 kopom,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika sv. Duha,
 Na dan sodbe, **)

Mi grešniki,
 Da nam zanesi,
 Da nam odpusti,
 Da nas k pravi pokori pripelji,
 Da svojo sveto cerkev vladaj
 in ohranuj,
 Da apostolskega pastirja in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohrani,

*) Reši nas, o Gospod!

**) Prosimo te, sliši nas!

Da sovražnike svete cerkve
ponižaj, *)

Da keršanskim kraljem in ob-
lastnikom mir in pravo edi-
nost podeli.

Da nam cesarja obvaruj,

Da vsemu keršanskemu ljudstvu
mir in edinost daj,

Da nas v svoji sveti službi
poterdi in obderži,

Da naše misli k nebeškim
željam povzdigni,

Da vsem našim dobrotnikom
večne dari podeli,

Da duše naše, naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov več-
nega pogubljenja reši,

Da sad zemlji daj in ohrani,

Da vsem vernim dušam večni
pokoj dodeli,

*) Prosimo te, sliši nas!

Da nas usliši, *)

Sin Božji,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . .

K svetemu rešnjemu Telesu.

Kedar je izpostavljeno.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo. O Bog, kteri si
nam v prečudnem zakramentu

*) Prosimo te, sliši nas!

spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni večni Bog, nebeški Oče, poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem

Gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče, zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, lakoto, dragino, bolezni, žalostne in revne čase.

Vsegamogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža . . . in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostivo na svojega služabnika, našega škofa . . . ki si ga pastirja naši škofiji postavil: dodeli mu, da tistim, čez katere je postavljen, z besedo in z djanjem, k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju . . . spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da imamo prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve,

in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez razdertja in ločitve. Spreoberni naša serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo, kakor tvoji pokorni otroci, v življenji in o smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod, bodi vedno priporočeno, vse naše djanje

in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem in Odrešeniku, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš . . . Češena . . . (petkrat.)

V. Štiri večje predglaske pre- blažene device Marije.

1. Od prve adventne nedelje do
svečnice.

Slava ti bodi in čast, Zveličarja
vzvišena Mati.

Morska zvezda si ti, in odperta
vrata nebeška!

Ljudstvu roko podaj, ki bi rado
se vzdignilo iz greha.

Glej, narava stermi, ko rodila
si stvarnika svojga,

Prej in devica poznej, ki pre-
srečna iz ust Gabriela

Si prejela pozdrav; zdaj grešne
nam rane ozdravi.

V. Angel Gospodov je oznanil
Mariji.

O. In spočela je od svetega Duha.

(Od božiča do svečnice se rabi tole verstje):

V. Porodivši Devica, ostala si brez madeža,

O. Božja porodnica, prosi za nas.

Molitev. Milost svojo, prosimo, o Gospod, v naša serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji Kristusa, tvojega Sina, včlovečenje spoznali, po njegovem terpljenji in križu k časti vstajenja pripeljani bomo. Po taistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

2. Od svečnice do velikenoci.

Češena nebes kraljica,
 Angelov gospa, Devica,
 Žlahna cvetka, rajska vrata,
 S kerih luč nam sije zlata!
 Nad device vse si zala,
 Zato večna tebi hvala;
 Svojo milost na nas rosi,
 In pri Bogu za nas prosi.

V. Stori me vrednega te hvaliti,
 presveta Devica.

O. Daj mi moč proti sovražni-
 kom tvojim.

M o l i t e v. Usmiljeni Bog,
 dodeli pomoč naši slabosti, da,
 ker spomin svete Božje Porod-
 nice obhajamo, s pomočjo njene
 prošnje iz svojih grehov vsta-
 nemo. Po taistem Gospodu
 našem, Jezusu Kristusu, tvojem
 Sinu, ki s tabo živi in kraljuje,

v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

3. Od velike noči do sv. Trojice.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja!

Kterega si zaslužila nositi, aleluja!

Je vstal, kakor je rekel, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker res je vstal Gospod, aleluja!

Molitev. O Bog, ki si po vstajenji svojega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, svet razveselil, dodeli, prosimo, da

po njegovi Materi, Devici Mariji, veselje večnega življenja dosežemo. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

4. Od sv. Trojice do adventa.

Češena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena. K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica, svoje milostive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa blaženi sad tvojega telesa. O milostiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

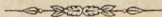
V. Prosi za nas, sveta Božja
Porodnica.

O. Da bomo vredni Kristu-
sovih obljub.

M o l i t e v. Vsegamogočni
večni Bog, ki si telo in dušo
prečiste Device, Matere Marije,
da bi vredno prebivališče tvo-
jega Sina biti zaslužila, s po-
močjo svetega Duha pripravil:
daj, da bomo, ki se njenega
spomina veselimo, po njenih
milostivih prošnjah prihodnjega
zlega in večne smerti rešeni.
Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej
pri nas.

O. Amen.

VI. N a v o d ,

kako se streže pri sv. maši.

Mašnik. Introibo ad altare Dei.

Strežaj. Ad Déum, kvi letífiat juventútem méam.

M. Júdika me Deus, et discérne kavzam meam de gente non sankta: ab hómine iníkvo et dolózo érue me.

S. Kvía tu es, Deus, fortitúdo mea; kváre me repulísti, et kvare trístis incédo, dum affligit me inimikus.

M. Emítte lucem tuam et veritátem tuam, ipsa me dedu-

ksérunt et addukserunt in montem sanctum tuum et in tabernákula tua.

S. Et introíbo ad altare Dei, ad Deum, kvi letifikat juventutem meam.

M. Konfitebor tibi in cítara Deus, Deus meus; kvare tristis es, anima mea, et kvare konturbas me.

S. Spêra in Deo, kvóniam ádhuc konfitébor ílli, salutare vúltus mei, et Deus meus.

M. Gloria patri et fílio et spiritui sankto.

S. Sicut érat in principio, et nunk, et semper, et in sekula sekulórum. Amen.

M. Introíbo ad altare Dei.

S. Ad Deum, kvi letífikát
juventútem meam.

M. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini.

S. Kvi fecit célum et
terram.

M. Konfiteor ad
Dóminum Deum nostrum.

S. Mizereátur tui omni-
potens Deus, et dimissis pek-
katis tuis, perdúkat te ad
vítam eternam.

M. Amen.

S. Konfíteor Deo omni-
poténti, beate Marie semper
vírgini, beáto Mihaèlo arh-
ángelo, beato Joánni Baptiste,
sanktis apóstolis Petro et

Pavlo*) omnibus sanctis,
 et tibi pater: kvía pekkávi
 nímis kogitacióne, verbo, et
 ópere; mea culpa, mea culpa,
 mea máksima culpa. Ideo
 prêkor beatam Mariam sêm-
 per vírginem, beátum Miha-
 élem arhángelum, beátum
 Joánnem Baptístam, sánktos
 apostolos Petrum et Pavlum
**) ómnes sánktos,
 et tê, pater, oráre pro mê
 ad Dóminum Déum nostrum.

M. Mizereátur vestri omni-
 potens Deus, et dimíssis pek-

*) Pri frančiškanih se še uplete:
 beáto pátri nóstro Francísko.

**) Beátum pátre m nóstrum
 Francískum.

katis vestris, perdúkat vos ad vitam etêrnam.

S. Amen.

M. Indulgénciam, absoluci-
ónem, et remissionem pekkató-
rum nostrórum tríbuat nobis
omnípotens et mizérikors Do-
minus.

S. Amen.

M. (se sklóni malo) Deus, tu
konvêrzus vivifikábis nos.

S. Es plebs tua letábitur
in te.

M. Ostende nobis Domine
miserikórdiam tuam.

S. Et salutáre túum dá
nobis.

M. Domine, eksáudi oraci-
onem meam.

S. Et klámor méus ad te
véniat.

M. Dominus vobískum.

S. Et kum spírítu túo.

M. Kírie eléison.

S. Kírie eléison.

M. Kírie eléison.

S. Kríste eléison.

M. Kríste eléison.

S. Kríste eléison.

M. Kírie eléison.

S. Kírie eléison.

M. Kírie eléison. (Gloria.)

M. Dominus vobískum.

S. Et kum spírítu tuo.

M. Per ómnia sékula seku-
lórum.

S. Amen.

Na koncu berila.

S. Deo grácias.

M. Dominus vobískum.

S. Et kum spiritu tuo.

M. Sekvencia sankti evangelii sekúndum

S. Glória † tíbi † Dómine.

Po evangeliju reče:

S. Láus tíbi Kríste.

M. Dominus vobískum.

S. Et kum spírítu tuo.

M. Orate fratres

S. Suscípiat Dominus sakrifícium de mánibus túis, ad láudem et glóriam nóminis súi, ad utilitátem kvokve nóstram, totiúskve eklézie súe sánkte.

M. (Amen.)

M. Per ómnia sékula seku-
lórum.

S. Amen.

M. Dominus vobískum.

S. Et kum spírítu tuo.

M. Súrzum kórda.

S. Habémus ad Dóminum.

M. Grácias agámus Dómino
Deo nostro.

S. Dígnum et jústum est.

M. Per omnia sekula seku-
lórum.

S. Amen.

M. (pater noster) Et
ne nos indúkas in tentaciónem.

S. Sed líbera nos a málo.

M. Paks Dómini sit̄ semper
vobískum.

S. Et kum spírítu tuo.

M. Dominus vobískum.

S. Et kum spírítu tuo.

M. Per omnia sékula seku-
lórum.

S. Amen.

M. Ite missa est (včasih
Benedikámus Domino).

S. Deo grácias.

Velikonočni teden:

S. Deo grácias. Aleluja,
aleluja.

Pri černi maši.

M. Dominus vobískum.

S. Et kum spiritu tuo.

(Namesto: Ite missa est.)

M. Rekviéskant in pace.

S. Amen.

M. Dominus vobískum.

S. Et kum spírítu tuo.

M. Inícium sankti evangelii
sekundum

S. Gloria tibi Domine.

Na koncu evangelija.

S. Deo gracias.

Svete pesmi.

Hvalna pesem o presvetem rešnjem
Telesu.

Poj Bogú Odrešeníku,
Poj pastírju, učeníku
Bi častí se vse mu dale,
Sion hvaljne pesmice.
On je véči, ko vse hvale,
On ne dá prehvalit' se.

Kruhu temu daj češenje,
Ki živí, deli življenje,
Ko kristjanom se podá.
Kruh taisti je, katerim
Jezus učencem dvanajstérim
V zadnji ga večerji dá.

Dan's sercé naj se raduje,
Našo hvalo oznanuje,
Ker približal dan se je,
Ko Gospod nas je pozabil,
Pervič k mizi gnad posadil,
V dar za nas ta kruh dajé.

Stari zakon se obhaja,
 Z jagnjetom, ki se nam daja,
 Ki so jedli Judje ga.
 Znamnje se resnici vmiče,
 Noč bel' dan na zemljo skliče,
 Novi zakon nam podá.

Kar pri mizi Kristus storil
 Je čez vino, kruh govoril,
 V svoj spomin storit' veli.
 S sveto se besedo dano,
 Na enkrat v rešnjo hrano,
 Kruh in víno spremení.

Nauk se nam tak razgrínja,
 Da se kruh v mesó spremínja,
 Vino v Kristusovo krí.
 Kjer pa um, okó omaga,
 Živa vera tam pomaga,
 Zoper znanih red rečí.¶

Grozno so rečí velike,
 V tih obéh podobah skrite,
 Znamnje le — podobi ste!
 Kri pijača, jed mesó je,
 Vender Kristus je oboje,
 Vsako dvéh tih Jezus je.

Kdor to božjo jed uživa,
 Nezdelenega dobíva,
 Vedno cel'ga Kristusa.
 Ako le en sami pride,
 Al pa če se sto jih snide,
 Vsi dobé taistega.

Vživa dobri ga in hudi:
 Al uzrok v tem najdeš tudi
 Smerti al zveličanja.
 Grešnike v pekel podíra,
 Dobrim pa nebó odpíra,
 Kak' razločen konc imá.

Vsaki kosček v hostji beli
 Je ves Jezus Kristus celi,
 In vsa hostja Jezus je,
 Kruh v životu našem míne,
 Jezus pa nikdar ne zgíne,
 Ampak céli v nas živí.

Glej ta kruh vse okrepčuje,
 Ki so dobri, oživljuje
 C'lo v nebesih angele.
 To je kruh prerokovani,
 V Izaka nebeški hrani,
 Vel'konočno Jagnje je.

Prava hrana Jezus mili,
 Na popotvi nas usmili
 Se, ko z zemlje pojdemo.
 Živi nas ti v solz dolíni,
 Skličí k večni pojedníní,
 K sebi nas vse vkup v nebó.

Sveto rešnje Telo.

Praznika svetega
 Dan's veselimo se,
 Prav iz unetega
 Serca naj hvala gre.
 Staro preide naj,
 Vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj.

Dansi praznujemo
 Zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo,
 Kako je Božji Sin,
 Svoje prijatle zbral,
 Jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo
 Velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje Teló prejet!
 Jesti jim ga daje,
 Pa razdeli se ne:
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kedar prejamejo
 Slabi njega Teló,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je prava to;
 Kelih jim tud' zroči,
 Dá jim ga in velí!
 Vsi ga pite, moja je Kri.

Tak je postavljeno
 Njega Teló v dar,
 Dušam pripravljeno,
 De ga zavživa stvar.
 Mašniki to storé,
 De od njega živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živí,

'S kruha človeškega
 Se nam práv Bog storí.
 Čudi se, o kristjan,
 Jezus je vsim jed dan,
 Bod' si reven in zanič'van.

Dansi te prosimo
 Trojni, edini Bog!
 V sercih te nosimo,
 Vari nas vsih nadlog;
 Živi nas slabe zdaj,
 K tebi nam priti daj,
 In te vživat' na vekomaj.

Sveto Serce Jezusovo.

Tam v kruhu vse svetosti,
 Nebeškega sladú,
 V zastavi in skrivnosti
 Ljubezni in mirú
 Spoznano, hvaljeno,
 Češeno, ljubljeno,
 Naj Jezusovo sercé
 Pri vseh nas vedno bo.

Že pred nas je ljubilo
 Serce Zveličarja,
 Bo vse nam podelilo,
 Kar tukaj pros'mo ga.
 Spoznano, i. t. d.

Stojí nam vsem odperto
 Usmiljeno Sercé;
 Spokorno in razterto,
 Tud' milost upat' smé.
 Spoznano, i. t. d.

V sercá presveti rani
 Ki nam odperto je,
 Se našim dušam hrani
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, i. t. d.

V to Sercé zakleniti
 Se hoč'mo zadnji čas,
 K' bo hotel Jezus priti,
 Še v Zakramentu v nas.
 Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
 Nas Serca tvoj'ga Kri,

Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodelí.
 Spoznano, i. t. d.

Hrepenenje po Jezusu.

O kam, Gospod!
 Gre tvoja pot?
 Kam stopnje te peljajo?
 Se že mračí,
 Se dan temní
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoje,
 Te čem pod streho vzeti;
 Res hišica
 Je s'rotica,
 Pa željna te sprejeti.

Straší me noč,
 Sovražna moč,
 Gospod, pri men' ostani!
 Kjer ti stojiš,
 Noč razsvitliš,
 Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Večerjala,
 O sreča ne'zrečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje Teló;
 Men' duša oživljena.

Pri men' obstoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš,
 S cveticami
 Postéljem ti
 Sercé, da v njem prebivaš.

~~~~~

Dobri pastir.

Ti, o Jezus! o premili!
 Naš pastir naj boljši si,
 Kak bi vender ne ljubili
 Zvesto te z vseh moči!
 Doli k nam si se ponižal,
 In ovčic iskat prišel;
 Ljud brezdušni te je križal,
 Za naš greh si smert terpel.

Kak uboge me ovčice
 Tebi to vernile bi? —
 Svoje damo ti dušice
 V duhu čiste vdanosti.
 Zvesto bomo poslušale
 Tvojih ust presladki glas,
 Tvojo voljo spolnovale
 Radi bomo vsaki čas.

Oj prijetno je hoditi,
 Pasti v tvoji čedi se!
 Kak je sladko ti slediti
 In ljubiti večno te!
 Pasi nas, o Jezus mili!
 V cvetji svojega medú;
 Daj, da bi sladkosti pili
 V raji večnega mirú.

In ko steče čas se paše,
 V dom nebeški pelji nas —
 Gori v prebivalj'se naše
 Gledat mili tvoj obraz.

Vesela pesem Jezusu.

O Jezus! ves moj blagor ti!
 Ljubezen sladka čez močí,

Serce po tebi vse gori,
 Ko v tebi le se zveselí;
 Ne zmaga zlato solnce te,
 Ti vmakne mila luna se,
 Prijazna zarja zad ti je,
 In tudi svitle zvezdice.

Tak čisto lil'je ne cvetó,
 Ne blage rož'ce tak lepo,
 Duha vijol'ce ne dajó,
 Ne angelji tako ljubó,
 Tak sladka ni nobena stvar.
 Ni toljko drag nikaki d'nar,
 Tak mil' prijatelj ni nikdar,
 Kot serc ti mili gospodar.

Ni proti tebi višjega,
 Lepota zemlje zgine vsa,
 Duhov temní se množica,
 Zbledí luč neba svitelega. —
 V ljubezni pesem podarim,
 Jo v serce tvoje izročim.
 Se s trumo angeljev združim,
 Veselo z njimi te častim.

Ti dušo mojo sam živiš,
 Seboj v ljubezni zaročiš,

Mi toljko radost dodeliš,
 Sercé obilno zveseliš,
 O ljubi ženin, sladki cvet!
 Si dražji mi kot celi svet;
 Za té vse slasti štejem v smét,
 In raji križ si zvolim spét.

Po tebi le so želje vse,
 Ki zame v smert podal si se;
 Porôsi s svojo rôso me,
 Ko s sercem, z ustmi prosim te!
 Serca veselje ti sladkó!
 Ki si me ljubil tak močnó,
 Ko steče mi življenje to,
 Me pelji v večni mir, v nebó!

Počeseenje Marije Device.

Češena kraljica,
 Češena mi bod'!
 O čista devica,
 Češena mi bod'! —

Pred tebe, Marija!
 Tje v duhu hitím,

Po tebi Marija!
 Serčno hrepenim,
 Češena kraljica! itd.

Pa nekaj, predraga!
 Nazaj me derži,
 Devica preblaga,
 Oh, greh me teži,
 Češena itd.

Sem daleč zabredel
 Od tebe, moj up!
 Globoko me vjedel
 Pregrehe me strup.
 Češena itd.

Kak hočem jaz vstati
 Brez tvoje moči!
 Usmili se, Mati!
 Oh! reši me ti!
 Češena itd.

Pomagaj, Marija,
 O prosi za mé!
 Pomagaj, Marija,
 Da pridem pred te!
 Češena itd.

Vse upanje svoje
 Postavim na te,
 Le dete ti svoje
 Poprosi za mé!
 Češena itd.

Kaj ne, o devica!
 Da upati znam,
 Da tebe kraljico
 Za mater imam?
 Češena itd.

Sej ti si devica
 Dobrotljiva vsa!
 Si nam pomočnica,
 Kot nekdam si b'la,
 Zatorej, Marija!
 Češena mi bod'!
 Na veke, Marija!
 Češena mi bod'!

Ljubezen do Marije.

(Svetega Alfonza Ligvorija.)

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi Te;
 Zmiraj pri Tebi.
 Hotel bi stati;
 Ljubljena Mati,
 Zverzi me ne!

Kaj pa Ti hočeš,
 Moja Kraljica,
 Sladka Devica!
 De Ti podam?
 Druzega nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno,
 Rad Ti ga dam.

Pa Ti, Kraljica,
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za Te gori.

Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudemu vbrani,
 Reši ga Ti!

M a r i j i.

O Devica, bod' češena!
 Ti Kraljica vsih nebes;
 Ti si vsim nam vir življenja
 Ti si sladka, mila res.
 Svit blišobe Te obdaja,
 Solnčno sije Tvoj obraz.
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender Tvoj obraz je mili,
 Mile Tvoje so oči;
 Vse, kar Tebe bi prosili,
 Nas poslušáš — Mati Ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej, nas revne grešnike,
 De od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus, reši vse!
 In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo,
 Sprejmi v sveto nas nebó.

Tebi vdani hoč'mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmirej hoč'mo Te častiti,
 Péti slavo Ti na glas:
 O Devica bod' češena!
 Bod' češena vekomej!
 Taka Mati ni nobena,
 Kot si bila Ti vselej.

~~~~~

Češena si Marija.

Ko v jasnem jutru primiglja
 Že zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje
 In z zlato zarjo vse časti:
 „Češena si Marija Ti!“

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,
 Se sliši zopet nam zvonenje;
 Mariji čast in počešenje; —
 Čez hrib in plan se oglasi:
 „Češena si Marija ti!“

In kadar solnčice ljubó
 Nam za goró žari slovó,
 Se glasno sliši še zvonenje
 Mariji čast in počešenje;
 V večernem hladu se glasi:
 „Češena si Marija Ti!“

„Češena si Marija Ti!“
 Naj se glasi do konca dni,
 Naj vedno sliši se zvonenje
 Mariji čast in počešenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija Ti!“

~~~~~

Marija pomočnica.

O Devica!

Pomočnica

Bila si in boš nam Ti!

Le sladkosti
 In blagosti
 Tvoja roka nam delí.
 Ko cveteča
 In dišeča
 Si Marija rožica ;
 Sem iz raja
 Svet'ga kraja
 Diješ cvetje upanja.

Ko danica
 Tolažnica
 V temni noči siješ nam ;
 Mati mila
 Vedno bila
 Si ubogim grešnikam.
 Pri slabostih
 In britkostih
 Rada nam pomagaš Ti ;
 Pri skušnjavah
 In težavah
 Pomočnica vselej si.

Čast Marije
 Naj razlije
 Se po svetu krog in krog ;

Njo častimo
 In prosimo
 Pomočnico vsih nadlog.
 Ljuba mati
 V zarji zlati
 Naj prisije zadnji dan,
 Boš prosila
 Govorila,
 Srečno bode tek dognan.

~~~~~

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó!

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale,
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

Češen bodi, trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja,
 V grehe sem bil zakopán,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

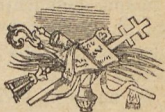
Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat naš biti;
 Nam živí in umerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja krí
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici Božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika;
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojestrega sodnika;
 Milost grešnik le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus! bodi usmiljen nam,
 V službi tvoji nas ohrani;
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj!

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj,
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostiv nam bodi dan's,
 Pota v grehe nam zagradi!
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi!
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

KAZALO.

	Stran
Predgovor	3

I. Del.

Molitevne bukvice za mladino.

I. Juterna molitev	5
II. Večerna molitev	10
III. Mašne molitve:	
Perva sveta maša	16
Druga sveta maša	26
IV. Popoldanske pobožnosti.	
1. Večernice	39
2. Rožni venec	48
V. Razne molitve:	
1. Molitev k Bogu Očetu	52

2. Molitev k detetu Jezusu	53
3. Molitev k sv. Duhu	54
4. Posvečenje Sercu Je- zusovemu	55
5. Molitev za umirajoče	56
6. Hvala presv. imenom	57
7. Češenje presv. rešnj. Telesa	58
8. Posvečenje blaž. Dev. Marije	58
9. Molitev sv. Bernarda	60
10. Lavretanske litanije	61
11. K presv. rešnj. Telesu	67
12. Molitev k sv. Jožefu	72
13. Molitev k sv. Alojziju	73
14. Molitev k svojemu pa- tronu	74
15. Pobožne prošnje:	
a) K Mariji	75

	Stran
b) K sv. Jožefu . . .	76
c) Za sv. oč. papeža . . .	76
d) Za duhovne in uče- nike	77
e) Za starše	77
f) Za uboge duše v vicah	77
VI. Spovedna pobožnost:	
Klicanje sv. Duha	78
Kesanje in terden sklep	82
Prošnja za odpušanje pred križanim Zveličarjem	83
Molitev za stanovitnost	85
Molitve po spovedi	85
Molitve z odpustki	87
Kaj je odpustek (nauk)	90
VII. Poduk in molitve o raznih časih cerkve- nega leta:	
1. Advent	98

	Stran
2. Božič	102
3. Post	108
Križev pot	110
4. Velikanoč	117
5. Binkošti	121

II. Del.

Pripravljavne bukvice na prvo sv. obhajilo.

I. Spomini iz svetih zgodeb:	
1. Veliki dan se bliža	128
2. Jezus vabi k sebi otroke	130
3. Drevo življenja	133
4. Melkizedekova daritev	136
5. Mana	140
6. Kako so hrepeneli pravični stare zaveze po Jezusovem prihodu	142
7. Betlehemsko potovanje sv. treh kraljev	145

8. Obljuba presv. rešnjega Telesa	148
9. Postavljenje sv. večerje	151
10. Reki in pesmi o presv. rešnjem Telesu:	
a) Jezus, prijatelj otrok	156
b) Jezus, naša slast .	157
11. Svatovsko oblačilo .	160
12. Dnevni red k pripravi na prvo sv. obhajilo	163
II. Premišljevanja, zglede, molitve:	
1. Misli na svojega Stvarnika	167
2. Hodi pred Bogom . .	169
3. Ljubi Boga čez vse .	171
4. Bodi dober otrok . .	172
5. Bodi zbran v cerkvi .	174
6. Bodi dober otrok Marijin	176

	Stran
7. Časti in ljubi svojega angela varha	178
8. Časti ljube svetnike .	180
9. Spoštuj očeta in mater	182
10. Ljubi svoje starše . .	184
11. Bodi staršem pokoren	186
12. Časti mašnike	188
13. Ubogaj učitelja	190
14. Ljubi svoje brate in sestre	192
15. Spoštuj starost	194
16. Ogibaj se hudobnih to- varšev	196
17. Bodi prav ponižen .	198
18. Bodi zmeraj priden .	200
19. Ohrani si čisto serce	202
20. Sovraži laž	204
21. Bodi zmeren v jedi in pijači	205
22. Bodi poterpežljiv, krotak	207

	Stran
III. Tri Božje čednosti	210
IV. Litanije vseh svetnikov	214
V. Štiri večje predglaske preblažene Device Marije	
1. Od prve adventne nedelje do svečnice	227
2. Od svečnice do velikenoči	229
3. Od velikenoči do sv. Trojice	230
4. Od sv. Trojice do adventa	231
VI. Navod, kako se streže pri sv. maši	233

Svete pesmi.

Hvalna pesem o presv. rešnj. Telesu	243
---	-----

	Stran
Sveto rešnje Telo	246
Sveto Serce Jezusovo	248
Hrepenenje po Jezusu	250
Dobri pastir	251
Vesela pesem Jezusu	252
Počeseenje Marije Device	254
Ljubezen do Marije	257
Mariji	258
Češena si Marija	259
Marija pomočnica	260
Zahvalna	262

Tisk Milicev v Ljubljani.

Stran

246

248

250

251

252

254

257

258

259

260

262

